ANUL I. No. 14. | Taxa poștală plătită în numerar conf. aprob. Dir. Gen. PTT. Nr. 3101 din I/941 | 12 pagini 2 Lei | Sibiu, Luni 20 Ianuarie, 1941

ÎNĂLȚAREA

Director: **Radu Dragnea**

Redacția și Administrația: Str. Avram Iancu 35
Telefoane: Direcțiunea 745; Redacția 746; Administrația 747
In București: Pasagiul Victoriei Scara B. etaj II. Tel. 3.3152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Jumătate an 250 Lei; Trei luni 150 Lei; Autorități și instituțiuni 1000 Lei anual

NOUA ORDINE EUROPEANA

România legionară sărbătorește astăzi în toate centrele din ordinul comandantului ei, Horia Sima, noua ordine europeană pe care a adus-o Fuehrer-ul Adolf Hitler al Germaniei național-s... ...le Benito Mussolini al Italiei fasciste.

Europa încetase de multă vreme, în urma guvernelor plutocratice și liberale, să fie o unitate în înțeles politic și geogr... precis. Iar încercarea sub numele de Liga Națiunilor, de a-i stabili această bază, a dat greș tocmai fiindcă ea era pusă în slujba popoarelor apusene interesate să domine lumea în numele democrației și pentru scopurile lor plutocratice spoliatoare. Folosindu-se de fărămițarea aceasta depe continent, curentele internaționaliste, porniseră la asalt să-l ia în stăpânirea unei barbarii fără pereche în istorie.

Italia și Germania s'au pus pavază înaintea năvălirii mojicilor, mântuind civilizația europeană dela pierzanie sigura. Axa a regăsit unitatea europeană pierdută pe temeiul unei sincere dre... sociale și a recunoașterii ființei naționale a fiecărui Stat în parte.

Dela inceputul acțiunii salvatoare dusă din Roma și Berlin ea a găsit în rândurile tineremii studioase a României cea mai caldă înțelegere. Primejdia fiind și mai mare atât la granița țării noa... cat și înlăuntru, tinerimea nationalistă s'a simțit într'o cauză comună și cu fascismul și cu național-socialismul.

Lupta pe care a luat-o Corneliu Zelea Codreanu cu forțele răului s'a desvoltat paralel cu triumful celor două revoluții naționale.

Incepută la Iași și întinsă în toată țara, mișcarea legionară a avut să indure o prigoană fără precedent în istoria politică, din partea clasei conducătoare, mai cu seamă din cauza înrudirii mișcării cu doctrinele germană și italiană. In monstruosul proces înscenat Căpitanului n'a lipsit acuza că s'a vândut unei puteri străine, care nu era alta decât al treilea Reich, întocmai precum fusese învinuit și Hitler de adversării săi.

Dar peste toate nelegiuirile Legiunea Arhanghelului Mihail a isbutit să institue noul Stat român, care e ultima fortăreață a Axei la răsărit. Pe ea singură se sprijină cu toată certitudinea cele două puteri în aceste părți mărginașe. Intrarea României în pactul tripartit n'a fost precupețită în ve... a nici unei compensații. Dimpotrivă, ea a urmat după marile noastre sac...icii teritoriale, făcute din greșelele conducătorilor dinainte și pentru păstrarea liniștei în Sud-estul european, așa cum a cerut Axa.

Statul național legionar, aducându-și azi ofranda încrederii sale în biruința totală a războiului pe care-l poartă Germania și Italia, își exprimă nădejdea ca la sfârșit să isbutească integral dreptatea noastră națională.

INALȚAREA

FUEHRERUL

ADOLF HITLER

de Radu Dragnea

Redăm fragmentar acest articol din 21 Aprilie 1939 când a putut să apară în revista „Ideea Românească", dupăce un alt articol tot despre Hitler și destinat pentru aceeaș publi...ție, a fost oprit de Armand Călinescu prin șeful cenzurii d... atunci, d. colonel Hotineanu, care i l-a cetit la telefon.

Pe Hitler nu-l pricepi ca străin numai dacă te-ai familiarizat cât de cât cu cultura germană, măcar dela Goethe până la Spengler. Fără acest din urmă cugetător progermanic, care l-a premers ca Ioan Botezătorul pe Mântuitorul, aproape să nu-l înțelegi cum trebue.

Nimic mai greșit decât a lua pe Hitler după furnicarul telegramelor cotidiane.

Omul acesta stă mai presus de fluctuațiile politice și se cere gândit pe măsura fenomenului său unic. Dela sine înțeles că punându-ne pe terenul comprehensiunii suntem departe de închinuirea deșartă de a trăi acest fenomen închis etnic în el însuși înspre străini.

Scriitorii francezi cei serioși, adică din școala regalistă, caută de ani de zile să convingă lumea că are ... face în persoana lui Hitler cu un agitato... Dar cu mult înainte de a fi obiectul acestui pejorativ, a schimbat pe seama sa porecla în renume. Căci în **Mein Kampf** d-sa zice că una este organizatorul, alta teoretici...ul și cu totul altceva Fuehrer-ul, care acesta are menirea de a agita, a mișca multimile oarbe ale nației înspre o finalitate colectivă a lor. Drept aceea Fuehrer-ul apare o singură dată și în anumite împrejurări, cum a fost la decăderea Germaniei după războiu și amenințarea ...ențiii sale de către iudaism și comunism. Nu poate fi vorba, așa dar, de o funcțiune permanentă când vorbim de Fuehrer și cu atât mai puțin de transplantarea ei în alt... țări. Dacă misiunea lui Hitler e circumscrisă în timp și spațiu, determinată de o seamă de cauze, atunci are un ad...ânc rost când el ...ră că îi este absolut in-

(Continuare în pag. 2)

Pasiunea adevărului

Instaurarea unei noui ordine europene, pentru care luptă Statele totali... va aduce structural o schimbare fundamenta... nu numai în ceea ce privește concepția de guvernare, ci în toate manifestările vieții. Primatul cole...ii ...ății nationale nu va fi o distrugere a personalității. El va însemna afirmarea dinamismului și a tinereții luptătoare.

Noi credem în Statele totalitare; în biruința lor. Și, prin asta, în triumful dreptății; a unei dreptăți integrale și eterne. Statele totalitare nu pot da o lume hibridă, pe care o vedem, pas cu pas, în toate acțiunile Fuehrerului Cancelar Hitler. Jongleriile și argumentele neîntemeiate pe realități, n'au ce căuta în cumpăna istoriei. Și asta, mai ales nici pe realitățile care nu pot fi făuritoare de istorie. Statele care încă, la data aceasta, nu s'au încadrat ca structura statală în sistemul triumfător, azi, în Europa, pricep prea puțin, sau nimic, din mersul istoriei. Și ele, deși se declară prietene ale Axei, nu aduc o adeziune totală. Dar nu numai atât. Ele sunt periculoase pentru ordinea de mâine a Europei, prin interese complect potrivnice concepției de Stat totalitar.

Și noi mai știm, încă, ceva.

Adolf Hitler în lucrarea sa *„Mein Kampf"* (Ed. I. N. E. L. pagina 606—607) scrie următoarele:

— *„Niciodată nu trebue să pierdem din vedere un principiu fundamental: Pentruca un popor să-și poată recâștiga independența, nu este absolut necesar ca teritoriul Statului său să formeze un tot; e deajuns să rămâe o ultimă parcelă, oricât de mică ar fi ea, din acest popor și din acest Stat, care, bucurându-se de libertatea necesară, să poată nu numai să conserve tezaurul comunității spirituale a întregului popor, ci mai mult încă, să prepare lupta, care va fi dusă cu armele, pentru a recuceri libertatea.*

Când un popor de o sută milioane de oameni suportă în comun, pentru a conserva integritatea Statului său jugul sclaviei, acest fapt este mai rău decât dacă acest popor și acest Stat ar fi fost desmembrate, una din părțile lor rămânând însă în libertate. Presupunând, desigur, că această parte ar rămâne pătrunsă de sfânta ...isiune ce i-ar incumba: nu numai să proclame, fără încetare, că poporul său este indisolubil legat prin spiritul și cultura sa, ci să ia deasemenea măsurile necesare de a-l pregăti pentru mânuirea armelor, pe care el va avea să se servească, pentru a elibera definitiv și reuni din nou nenorocitele părți ale națiunii și ale Statului, oprimate încă.

Căci teritoriile oprimate nu sunt reincorporate patriei comune prin pr...stări înflăcărate, ci prin loviturile victorioase pe care le dă spada."

Traian Brăileanu

Despre d. Traian Brăileanu ar trebui să se scrie deodată ca profesor, ca sociolog, ca doctrinar, ca om politic, ca filosof, ca ministru și în sfârșit, ca luptător politic. Căci în toate aspectele astea ale vieții s'a păstrat până la ultimul gest acelaș om și a reușit totuși să facă din fiecare o categorie proprie. Ca prof. la Universitate, le-a vorbit studenților și ca profesor și ca om. A făcut la aceiași catedră și știință pură și pregătire pentru viață. Noi, cei care am făcut Universitatea într'altă parte decât la Cernăuți, nu știm aci prea multe amănunte. Dar știm totuși, că d. Traian Brăileanu, în cariera de profesor, a avut deja câteva serii de elevi și că d'acum încep altele. Elevi — nu studenți. Și. asta însemnează că d. Traian Brăileanu a dat cunoștințe, reguli morale, metodă de cunoaștere, tematică, disciplină, concepte fundamentale și sistem. Ceiace, la noi, n'a mai făcut decât, pe vremuri și în felul lui, Titu Maiorescu, și apoi, atât de magistral, profesorul nostru Nae Ionescu, cu care s'a întâlnit, din fericire pentru nația asta, la capătul drumului.

Apoi, ca sociolog, d. Traian Brăileanu a venit într'o vreme când nu erau criterii clare și când luptele pe temele esențiale ale sociologiei nu se terminaseră. Din Franța ne mai veneau vești că Durkheim se ceartă încă cu Tarde, iar din Germania ne veneau altele și mai neașteptate, că Othmar Spann nu se înțelege deloc cu Leopold von Wiese din Viena. Și care mai mult. Nici ei, organiciștii din Germania, nu erau prea împăcați. Căci, „entelehiile" lui Driesch sunt cu totul altceva decât „ganzheit"-ul lui Spann, deși amândoi veneau nemijlocit dela Aristotel. Se repeta par'că vechea luptă dintre Platon și sofiști și din care n'a prea ieșit nimeni biruitor. Cel puțin pentru vremea aceia. Dar asta e un semn că aci nu era ceva [illegible] în regulă. Că lipsiau conceptele cele mai potrivite din operație. Și atunci d. Traian Brăileanu a adus în discuție, ca element operativ, conceptul de sistem. Lucrurile erau teoretic aranjate. Dar mai era încă ceva de făcut. Să se scoată sociologia din planul ei biologic. Să se umanizeze. Căci altfel ea ar fi rămas, pur și simplu, știința „animalului — om". Și ea trebue să fie știința „omului-spirit". Nu vreau să spun că numai d. Traian Brăileanu a făcut-o asta. Știm că au mai fost și alții. Dar putem spune totuși, că în criza modernă a sociologiei, d. Traian Brăileanu a contribuit eficient la refacerea ei. Și mai ales pentru sociologia noastră românească. Nu pot face aci nici cel puțin aprofundările necesare. Dar formulez poziția de până aci a d-lui Traian Brăileanu.

In teoria „comunității sociale" introduce conceptul de sistem, care înlătură dificultatea teoretică a organiștilor, dintre „țesut" și „forma socială". Iar Sociologia e definită ca știința nașterii și desvoltării societății umane, care este în strânsă legătură cu desvoltarea și formele spiritului.

O altă problemă fundamentală în sistemul d-lui prof. Traian Brăileanu este relația dintre morală și politică.

Comunitatea morală este fondată pe dragoste și cea politică pe forță. Dar asta ar însemna că între morală și politică ar fi un conflict. Paul Janet a expus acest conflict prin neîmpăcarea teoretică dintre platonism și machiavelism. D. Traian Brăileanu însă nu crede în caracterul teoretic al acestui conflict. Și asta pentrucă experiența istorică ne învață că, deși diferite ca naturi, morala este necesară unei bune politici. Insuși Platon vede „Statul ideal" ca o mare familie. Adică face o coincidență perfectă între ordinea politică și ordinea morală. Problema însă nu-i chiar rezolvată. Căci știm că Aristot a formulat niște obiecțiuni foarte serioase. Nu-i cazul să ne ocupăm aci de ele. Dar facem totuși, o constatare în ordinea istorică. Când într'o societate organizată domină morala, e slabă ordinea juridică. Și invers. Iar asta însemnează că nu-i vorba de o opoziție, ci de o conlucrare. Și d'aci, d. Traian Brăileanu deduce, că arta socială ar consta în a observa bine, într'un moment istoric, raportul tuturor factorilor care determină echilibrul formei, generale a societății. Din care, apoi, să preconizăm formulele raționale.

Dar ținând seamă de toți acești factori determinanți, se pune imediat și problema libertății individuale. Aci ar fi necesare alte discuții decât cele pur sociologice. Și desigur alte instrumente, dialectice. Fiindcă aci, d. Traian Brăileanu trece din sociologie la problema îndoielilor omenești. Și pătrunde până în adâncurile sărmanei noastre vieți omenești, care și ea, este numai un strop din marele act a lui Dumnezeu, cel care desparte toate apele și prin care ne mântuim.

Ar mai fi de spus desigur multe și despre ministru. Dar nu noi suntem chemați s'o facem asta. Eu mă mulțumesc doar să continui să admir omul, care ține cursuri la universitate, care conduce un minister, care scrie cărți și articole, care ține conferințe în toată țara și care în anii cumpliți ai prigoanei a avut o ținută atât de identică cu a unui înțelept hellen.

Axente Sever Popovici

Cânt de Urare pentru Nația Aleasă

de GABRIELE d'ANNUZIO

Italie, Italie,
sfințită noii Aurore,
cu plugul și cu prora!

Țâșni cu voioșie de titani o mie dimineața,
spre astrele pe moarte.
Asemenea unei mulțimi având nenumărate brațe,
cu'n singur freamăt, prin câmpii, pe dealuri și pe
/munți, se'ntoarse
deodată frunza toată.

Italia! Italia!

Sublim, un vultur apăru'n lumină, de necunoscută
titană seminție,
la pene alb. Și străluci un peplu, flutură o coamă...
N'a fost Victoria iubirea Atenei care și a Romei,
fecioara sacră, Nike?

Italia! Italia!

Sburătoarea trecu. Nu peste arcuri, sulițe și castre,
ci peste'ntinse țarini.
Se'mprăștia'n lumină svonul aripilor sale vaste,
Ca'n vremea de demult când o simțea în trecere
[peltastul.[1]
pe doborîtul dușman.

Italia! Italia!

Ara de-a-lungul fluviului patern, ogorul lui de sola
un liber om, în pace.[2]
Subt boldul aspru gâfâia puterea vajnică din boi.
Măreț era la muncă omul, frate de slăviți eroi,
cu talpa'nfiptă'n brazdă.

Italia! Italia!

Victoria își abătu spre glebele sfărmate sborul,
cu ale sale palme
atinse fruntea nădușită, coarnele la plug și jugul
unduitor. Urcă din nou. Și fierul plugului străfulger
avu, 'n pământ, de armă.

Italia! Italia!

Unealta aspră, juncii voinici, omului îi apărură
înveșniciți de-arama
triumfătoare, la un semn divin. De nerostite bunuri
umflată tresărîi glia saturnică ce lanuri nutre.
A grânelor, tu mamă.

Italie! Italie!

In niște nouri minunați atuncea dispăru Victoria,
acvilă în nălțime
cerească. Târguri aspre ea văzu, și schiturile albe,
pe lângă amplele torente, vechi orașe tot cu Gloria
măreață din vechime.

Italia! Italia!

Și pân'la mare ajunse, la un port armat. Era pe sară.
In fumegoasa ceață,
catarguri, funii și antene adumbreau într'o urzeală
gigantică; războinicul ciocan cu sumbră răsunare
lovea, închis, în placă.

Italia! Italia!

O navă[3] cuprindea bazinul cel adânc, gata'njghebată
cu ultimele opere.
Sclipia'n roșeața amurgului carena uriașă toată
și prora ei grozavă spre domnia lumii îndreptată
părea un fier al plugului.

Italia! Italia!

Asupra ei se coborî'nfocata acvilă prăvalnic;
o însemnă cu palma.
Eroică speranță sgudui atunci cuprinsul falnic.
Simțiră oamenii oțelului ca o văpaie, grabnic
iscându-li-se'n inimi.

Italia! Italia!

Așa să vezi tu într'a zi latina mare'nvăluită'n
măcelul luptei tale
și printre ale tale culmi plecați toți laurii și mirții,
o Veșnic-Renăscândă, o tu floare a tuturor gințiilor,
aroma lumii toate.

Italie, Italie,
sfințită noii aurore
cu plugul și cu prora!

Trad. de Giuseppe Cifarelli

[1] Soldat roman armat cu un scut mic.
[2] Garibaldi.
[3] Nava cu care a pornit Garibaldi în expediția celor o mie de voluntari.

ADOLF HITLER

(Urmare din pag. 1)

diferentă forma de Stat a Germaniei, că e republică sau monarhie, fiindcă sub amândouă acestea s'a prăbușit Germania. Iar ceeace trebue să urmărească el, Fuehrer-ul, este rasa care trăește dincolo și de monarhie și de republică. Statul, după sine, nu e nici o organizare economică, este un organism rasial.

Una din marile nenorociri ale Reich-ului, socotește dânsul că a fost profesorul de drept public, gata da a da orice definiție vrei Statului, de a legitima orice regim politic. El însă nu a fost în stare să ia în seamă faptele pe care le-a dosit sistematic după „o larmă de principii etice, morale, moralizante și de valori, sarcini și scopuri imaginare".

Iată, în liniamentele lor generale, gândurile care frământau după gratii pe Hitler.

Iar acum, când împlinește cincizeci de ani, punctele sale programatice s'au tradus în fapte istorice de o însemnătate care depășește granițele celui de al treilea Reich. Astfel că la sărbătorirea sa participă alături de poporul german atâtea alte popoare de pe continent.

Puține sunt în istorie cazurile ca cel al lui Hitler, ca să se fi tradus în acte de guvernământ un program trasat dinainte odată pentru totdeauna. Succesul acesta triumfal, câștigarea biruinței din caz în caz, asupra guvernului republican dela Waimar, înlăturând-o ca nevolnică, cași până la ultima anexare teritorială, nu s'ar putea explica însă fără adeziunea totală a poporului german la acțiunea Fuehrer-ului său.

Nu știi care alt popor european și-ar mai fi încredințat soarta în mâna unui om fără scrâșnire din dinți că-și pierde libertățile democratice și ca să abdice integral dela spiritul critic, acest flagel care ocinește de moarte Occidentul.

Elita intelectuală a Germaniei a înțeles în ceasul suprem al salvării patriei că spiritul critic trebue să-i scoată din viață. De-atunci Hitler a ajuns stăpân pe clasa conducătoare cași pe cea muncitorească.

In orice carte germană despre dânsul vei găsi o copioasă listă de calomnii, al căror țel era pe timpul luptei de a lua puterea, mergând până la aceea că s'a vândut Evreilor ori că s'a pus în slujba unei puteri străine. Toate s'au sfărâmat, nu numai de uriașa personalitate a acestui ascet în materie pecuniară, căci Hitler n'are simțul banului pentru sine, dar mai cu seamă și față de națiunea sa, care a știut să nu cadă pradă minciunilor, să nu-și lase Fuehrer-ul să fie întinat.

In orice caz, într'o lume răvășită de criticism până la sterilizarea spiritului creator, ori într'o țară înapoiată, ca în Orient, lipsită de cultul personalității, bănuitoare, trădătoare și flecară, un om ca acesta nu e cu putință sau îl paște nimicirea[1]).

Festivitățile care se desfășoară în Berlin pe seama cancelarului sunt un omagiu adus de civilizația lumii culturei din care a putut el să răsară.

Noi, Românii, care datorăm nobilei culturi faustiene pe ctitorul Statului național Mihail Kogălniceanu și pe creatorul poeziei noastre moderne și al doctrinei naționaliste, Eminescu, ne închinăm înaintea ei cu acest prilej în semn de veșnică recunoștință. Participăm din toată inima la praznicul național al roadelor pe care le dă ea în figura gigantică a lui Hitler.

Sunt puncte de contact între națiuni ca și între oameni unde adversitățile amuțesc, pentru a lua contururi simbolice identitatea, permanențele și datele constante.

Radu Dragnea

[1]) Aluzia era la Căpitanul

ITALIA FASCISTĂ

Fascismul s'a născut pe piețele Italiei în primăvara anului 1915, când voința poporului a trecut peste majoritatea Camerei Deputaților prin hotărirea de a participa la răzobiul mondial. Căpeteniile mișcării poporului erau: Benito Mussolini și G. d'Annunzio. In clipa aceia când poporul italian își impunea voința și puterea lui împotriva slăbiciunii vechiului sistem parlamentar, a luat naștere acel curent, care apoi a dat începutul partidului fascist. Fascismul se prezintă în istoria italiană ca o formidabilă mișcare de renaștere și de creștere a energiei poporului italian în conformitate cu glorioasa tradiție a Romei și cu o bază de ridicare a Italiei spre destinul său măreț. Pentru aceia putem să afirmăm că luptele pentru intervenție în războiu cu voința de a înfrunta viața crâncenă și pentru a obține victoria, au dat naștere fascismului. Omul care trebuia să conducă și personifica mișcarea, care să întemeieze partidul și să-l aducă la putere, a fost B. Mussolini: Il Duce.

Omul acesta, care se ivește uriaș în istoria contemporană a Europei a avut deja un magnific trecut de acțiune și de luptă. Și cea mai frumoasă, a scris-o ca jurnalist împreună cu martirul Cesare Battisti în gloriosul ziar: „La Liberte", în orașul Trento. . In Noemvrie 1914 a avut îndrăsneala să se separe de partidul socialist pentrucă acest partid era împotriva intervenției Italiei în războiu și întemeiază: Il Popolo d'Italia, care devine imediat centrul mișcării populare și care impune noua forță a Italiei să-și facă locul său meritat în lume. Propaganda mussoliniană din Popolo d'Italia avusese ca rezultat ziua de 34 Mai 1915, dată care înseamnă o istorie nouă a Italiei. Și Mussolini participă la războiu ca un simplu „bersaghiere" și se acoperă de glorie în munții Carso-ului, unde e rănit și mutilat. Când victoria a fost câștigată prin opera valoroșilor infanteriști, care au fost admirați și de allați și de inamici, Mussolini se impune cu tinerii răsboiului pentru a însănătoși viața politică a țării și pentru a apăra drepturile Italiei câștigate prin victoria armelor. Și în acest timp a avut loc istorica adunare de la Milano în Piața San Selpolcro, în 33 Martie 1919, unde au fost întemeiate fasciile italiene de luptă, care apoi s'au trasformat în partidul național-fascist. Din 1919 până'n anul 1922, opera acestor puțini, dar curajioși, reușește să aducă ordine în interior și să fie respectată în străinătate și în 28 Oct. 1922 s'a pornit celebrul marș asupra Romei. Incepând cu ziua aceia și până astăzi, realizările regimului fascist sunt cunoscute de toată lumea și cuvântul profetic al lui Mussolini s'a împlinit în întregime.

De fapt el spunea încă din 1926 că Europa în zece ani va fi fascistă sau va fi fascizantă.

Și dacă astăzi privim Europa ea ni se înfățișează schimbată și acea democrație, împotriva cărela fascismul totdeauna a luptat, își numără acum ceasurile agoniei. Avem datoria însă de a arăta în rezumat cari sunt operele colosale ale fascismului. In primul rând vom aminti noua educație a tineretului italian, educație care a luat caracterul adevăratei discipline romane. Școala fascismului a dat probe strălucite în creearea spiritului de sacrificiu și vitejie în acei tineri cari au luptat pe câmpurile de luptă din Africa și Spania și cari acum dau ultima lovitură de grație rămășițelor hrăpăreților personificați de Anglia și de ai săi puțini aliați orbiți încă de falsa lumină a aurului.

Adăugăm încă clasicul așezământ al corporației, care distrugând principiile eronate ale luptei de clase, a însănătoșit economia țării și a fost imitată de cele mai civilizate țări ale Europei. De aci a derivat încă desvoltarea agricolă, industrială și comercială, care permite Italiei să facă ea însăși față situațiilor și în pace și în războiu. Dar cea mai bună dovadă și cea mai clară, confirmarea celor ce a făcut fascismul o simțim în acea atmosferă de disciplină, pe care o respirăm trecând frontierele acelei frumoase țări și vizitându-i acele monumentale orașe cari sunt demne de Roma imperială și fascistă.

DUCELE

Este indiscutabil că Italia de astăzi, acea Italie ce oferă holocaust pe câmpiile de luptă și sângele cel mai pur al celor mai buni fii, pentru un războiu drept și sfânt, pentru un războiu destinat să distrugă lanțurile sclaviei, pe care Anglia, fricoasa Anglie, pretinde să le impună și Italiei și Europei; e indiscutabil zic, că atunci când, și nu e departe, va suna ora dreptei păci, Italia va avea acel loc care i se cuvine pentru a continua să răspândească acea civilizație pe care Roma a răspândit-o în toate secolele, pentru a afirma cu glorioasă lumină acel drept roman, care a dus civilizația la toate popoarele din lume, inclusiv Anglia.

Spiritul latin în deplină uniune cu spiritul germanic, amintit și de marele istoric Tacit, e destinat să aducă justiția și pacea acestei învolburate Europe, care astăzi trăește orele cele mai tragice ale istoriei. Italia fascistă și Germania național-scialistă, Ducele și Führerul vor da cu siguranță ceea ce fiecare inimă de european dorește cu nerăbdare: vor da o ordine nouă pentru noua istorie a Europei. Și noi Românii avem onoarea de a participa integral la această orânduire și de a merge în acelaș rând cu pionerii noii civilizații.

Și dacă ne e dată această onoare putem să mulțumim revoluției mișcării legionare și sacrificiului creiatorului ei: Căpitanului.

Răsboiul Italiei

Un popor puternic, dar sărac, luptă împotriva plutocrației

Există oare în chip efectiv o lume anglo-saxonă ca o unitate organică în ceea ce privește natura, sentimentele și interesele? Acest front unic exaltat la Londra și ca un reflex peste Ocean, nu este mai de grabă o uniune impusă de interese echivoce? In America glasuri din ce în ce mai numeroase se ridică în fiecare zi pentru a confirma voința hotărită de a se separa net interesele Americei de cele ale Angliei. Marea masă a poporului american (în sânul căruia șomeurii se numără cu milioanele) nu este deloc convinsă de nevoia de a lupta, mai mult sau mai puțin fățiș, în favoarea unei cauze a capitalismului care are un caracter conservator. A unei cauze, într'un cuvânt, care este a aceluia bogat împotriva săracului, a celuia care poate să facă risipă împotriva celuia care nu are nici strictul necesar de cele mai multe ori.

Este evident că în Statele Unite ca și în restul lumii forțele poporului care sunt în acelaș timp forțele muncii, își îndreaptă privirile către state ca Italia și Germania, care au așezat munca și drepturile ei la temelia politicei lor interne și a războiului, pe care îl duc. Restul constitue niște vorbe frumoase ce nu duc la nicio convingere și nu îngădue nicio concluzie.

Poporul italian ca și cel german au dreptul de a trăi și de a trăi la înălțimea capacității și nevoilor lor. Ele se luptă astăzi pentru acest țel și nu pentru altul. Certitudinea pe care o au în biruință se identifică cu necesitatea logică, fatală să bogățiile lumii pot asigură pâinea cea de toate zilele tuturor popoarelor din lume.

PARSIVAL

Noua ordine europeană nu se poate improviza, fiindcă ar putea să ne pedepsească prea curând cu un alt războiu și să ne înegrească din nou fața imaculată a unei păci, strigată din tot sufletul nostru. A încercat în trecut și Sf. Alianță să organizeze Europa, dar nu știu ce-i lipsea, căci se simțea tot separată, împărțită în inima ei. Povestește, apoi, ziaristul Bertrand Jouvenel despre înfriguratele visuri de pace eternă ce le-au avut, după războiul mondial, tinerii primelor congrese „solidariste" sau acel ciudat briandism, care avea un grav păcat sub duioasele și plușatele cuvinte. Istoria mai departe se știe. Au învins păcatele ce lucrau ca strigoii sub visurile umanitarismului.

Europa nu mai avea o credință, nu respecta nicio dogmă, nu iubea decât contractual, nu părea firească în nimic.

A mai existat o ordine europeană, în evul mediu, o ordine teocrată. Europa avea un stil, o unitate misionară, o cultură proprie la care se adăuga folosirea limbii latine, încât se apropiau geografiile. La fel și senioria medievală nu era numai un sistem feudal al pământului, ci și o seniorie sprituală, care se aduna în înălțimile gotice ale catedralelor și turnurile se puteau privi peste dealuri unele cu altele. Nu putea întemeia o ordine europeană Ahasverus rătăcitor cu umbrele grele, cu blestemul asupra Ierusalimului, nici rătăcitorul Don Juan, iubitorul fantomatic, dar a întemeiat o spiritualitate europeană cavalerul rătăcitor Perceval. Perceval, care a plecat să caute sf. Graal, vaza cu sânge din rănile Mântuitorului, la curtea regelui Arthur. Sau, după o altă legendă, îngerii au promis să dea în pază cupa în care Iosif de Arimatha a cules sângele de pe Cruce, unor cavaleri puri, cari au întemeiat ordinul templierilor.

Adevărat că Wagner face după o cruntă rezistență, să-l sărute pe Parsival ispititoarea Kundry. Atunci a suflat moartea peste el...

Fără îndoială că această ordine europeană avea o credință comună, avea răspândită în ea o spiritualitate ce făcea din Europa o comunitate nu o generalitate. Noua ordine europeană nu se poate lipsi de o supremă cauză exemplară. Nu se poate lipsi de un cer comun, care să ne vadă egal pe toți.

Nu poate domina nici omul natural bun al lui J. J. Rousseau, nici angelismul rațiunii a lui Descartes, nici peccata fortiter a lui Luther.

Omul nou, e omul calvaric, omul care s'a solidarizat cu agonia lui Christos, care are cauză exemplară concretă, reală, pe Isus.

Omul nou poate nu se va numi Parsival, dar va trebui să aibă ceva din sfințenia dureroasă a cavalerului rătăcitor după sf. Graal.

Și câte splendide figuri ale revoluțiilor naționale nu ne dau dreptul să ne apropiem sufletul de o nouă seniorie a Europei prin senioria nobilă a jertfei, prin floreta ascezei spre biruință.

Poate că pe alocuri nu sunt încă destul de clar pozițiile spirituale, sunt turmentate de atâta războiu. Europa nouă însă nu o mai pot face indiferenții, nu o pot face nici neutrii tuturor dramaticelor spectacole ale lumii.

Evul mediu și când greșea, greșea oarecum în numele lui Dumnezeu.

Europa nouă va ști să-și facă o ordine din comunitatea sufletească a revoluțiilor. Și revoluția noastră e „învățătoare" în creștinism, cum spune Victor Puiu Gârcineanu. Și ea ar putea da culoarea Europei. Culoare de nou ev mediu. Parsival n'a murit. Deși l-a sărutat Kundry...

Coriolan Gheție

Văd și simt cum vine strălucita și însorita sărbătoare: VICTORIA MUNCII.

Și tare mă bucur că și eu fac un pas către această victorie.

Ing. CLIME.

Doctrina economică a naţional-socialismului

de **D. B. IONESCU**
profesor universitar

Concepţia economică a naţional-socialismului are puncte de plecare deosebite atât de concepţia liberală cât şi de cea socialistă. — Idea individualistă a libertăţii punea pe individ înaintea comunităţii, şi credea că buna stare economică a unei comunităţi se realizează mai bine prin urmărirea interesului personal, care lăsat în libertate, operează o stimulare a producţiei şi o nivelare şi scădere a preţurilor; armonia societăţii se realiza astfel de la sine. Interesul personal conducea pe fie care să producă ceea ce îi aducea lui cel mai mare avantaj, care produs în regulă generală era tocmai acea de ce societatea are mai multă nevoe şi pentru care oferea preţuri mai mari. — Această idee trebuia prin realizarea unei democraţii politice şi economice să ducă la o eliberare a oamenilor de sub lanţurile regimului medieval şi şi absolutist.

Presupusa egalitate a tuturor oamenilor, raselor popoarelor şi a tuturor păturilor sociale trebuia să elimine toate deosebirile aşa că nu se recunoştea nimic specific la indivizi şi popoare. Indivizii egali aveau în lupta pentru concurenţă a tuturor contra tuturor să-şi afirme şi validiteze capacităţile şi personalitatea lor. Orice îngrijire şi intervenţie a Statului şi grupărilor sociale era dinainte respinsă ca de prisos şi chiar vătămătoare, iar Statului nu-i rămânea decât rolul de păzitor al ordinei de drept, al siguranţei persoanei, proprietăţii şi înplinirii contractelor. Considerându-se individul ca singurul purtător al activităţii economice şi creator al bunei stări sociale, s'a ajuns să se acorde economiei un rang superior peste Stat.

Cum mărfurile se schimbau pe piaţă, unde se formau preţurile exprimate în bani, acest fenomen observat empiric a devenit punctul central al cercetărilor şi observaţiilor ştiinţei economice, şi s'a ajuns după analogia metodei naturaliste şi mecanice la formularea unor legi fictive ale vieţii economice, cărora li se imprumuta o relabilitate absolută ca valori eterne pentru toţi indivizii, toate popoarele şi timpurile. Atunci apare tipul lui homo economicus care calculează rece şi nu se lasă condus de cât de interesul său personal, el devine idealul omului acelei epoce. — Rezultatul a fost o doctrină a fenomenelor economice, care lucra cu ficţiuni îndepărtându-se de realitate, căci o viaţă economică absolut liberă şi un decurs liber al activităţilor economice n'a existat de cât în închipuirea doctrinarilor liberali, indivizii n'au lucrat în mod absolut liberi, ci în raport constant cu comunitatea oamenilor, aşa cum ne-o prezintă o economie omenească, naţională şi socială. Dacă privim formele de organizare economică în dezvoltarea lor istorică, vom observa că o economie absolut liberă de legături şi dependinţe de autorităţile de Stat sau de anumite grupări organizate, n'a existat niciodată, căci economia omenească în mod esenţial şi necesar are nevoe de formaţia şi ordinea unei comunităţi omeneşti şi de Stat. Timpurile cetăţii (polis) greceşti, ale economiei ordonate a Evului Mediu cu legăturile corporative locale şi ordonate, ale structurii economice ale Mercantilismului şi ale performanţei economiei prezentului ordonată de Stat şi organizaţiunile sociale ne dovedesc toate că în mod constant la baza oricărui regim economic a existat un principiu de formaţie şi de ordine colcrând din sfera unor ordine superioare economiei. Aşa observăm pe toate treptele evoluţiei economice o grije c..tinentă a comunităţilor publice de dezvoltarea mijloacelor de transport, drumuri, şosele, canale, căi ferate, porturi etc., fără de care n'ar fi fost posibilă o mişcare liberă a activităţii economice. — Nici cea mai simplă gospodărie n'ar putea exista fără conlucrarea altora mai depărtate, fără instituţiile de cultură, de drept, şi cele materiale ale comunităţilor sociale şi de Stat. Legăturile dintre ele nu sunt numai de interes, ci se bazează în acelaşi timp şi pe forţe intelectuale şi morale, pe respectul personalităţii celorlalţi, pe recunoaşterea instituţiilor necesare dezvoltării tuturor, pe conştiinţa unităţii constante a tuturor într'un stat, pe rezonanţa comunităţii şi înrudirii de sânge, pe tradiţia istorică care leagă tot poporul cu trecutul ale cărui comori comune trebuesc păstrate şi asigurate viitorului.

Numai pe la anii 1800 şi atunci pentru puţin, sub influenţa ideologiei liberale, mai întâi în Anglia şi apoi în Franţa s'au realizat tendinţe de eliberarea economiei de sub tutoria puterii de Stat; dar nici atunci nu s'au realizat aceste tendinţe pe toată linia şi complect. Chiar dacă pe un teren special se desfiinţau dependinţe ale trecutului, se observa că cei atinşi cereau din nou sau ridicarea libertăţii, sau în mod liber a ociindu-se îşi creau prin noi organizaţii, noi legături independente. Aşa în Anglia în secolul al 17-lea după ce s'a dat libertate pentru ţesătoriile la sate, s'au ridicat proteste contra acestei libertăţi, iar în Franţa după anunţarea cu mare pompă a libertăţilor Revoluţiei, s'au fixat din nou preţurile, calculându-le după situaţiile locale. In Prusia libertatea industrială acordată în 1810 a rămas mult timp numai pe hârtie, şi abia în anii 1865 şi 1869 se proclamă din nou pentru mine şi apoi în general. Meseriaşii deja în 1848 cereau desfiinţarea libertăţii şi reglementarea meseriilor şi industriilor de către Stat, ajungându-se la reînfiinţarea corporaţiilor obligatorii, înzestrate cu funcţiuni de natură publică şi juridică. Dela anii 1860 politica comercială externă după o scurtă durată de liber-schimb, revine la un nou mercantilism, care reia firul acolo unde fusese rupt de oamenii de Stat. Idea teritoriilor economice naţionale reapare şi cu ea principiul de a se încuraja cu toate mijloacele Statului producţia naţională şi interesele capitaliste chiar, care înainte ceruseră libertatea comerţului. De data aceasta nu Statul conducea economia ci economia Statul.

Intre timp partidele politice şi organizaţiile economice şi sociale şi-au schimbat caracterul. Problemele mari asupra organizării de Stat, limitele activităţii lui, raporturile dintre individ şi comunitate, idealurile culturale nu le mai preocupă. Partidele ţin seama numai de interesele indivizilor şi grupărilor pe care se sprijineau. S'au creat organizaţii profesionale ale muncitorilor, ale patronilor capitalişti pentru • se consfătui şi influenţa politica Statului, a se folosi de ea, nu ca înainte când aceste organizaţiuni erau înfiinţate de Stat sau folosite de el pentru a realiza o colaborare între funcţiunile necesare unei societăţi, ca corporaţiile în trecut sau pentru a studia şi cunoaşte nevoile unei ramuri de producţie (camere de comerţ, industrie, agricultură). Caracteristica organizaţiilor profesionale a devenit strânsa lor legătură cu politica căutând să influenţeze opinia publică, prin atitudinea solidară în viaţa economică, prin influenţarea alegerilor şi parlamentelor. Capitaliştii, muncitorii, meseriaşii, în urmă şi ţăranii prin grupările şi partidele lor, au creat organizaţii pentru a câştiga putere şi influenţă ca să tragă fiecare o mai mare parte din produsul economiei şi muncii naţionale, dar să suporte cât mai mici sarcini pentru ele. Aceste organizaţii în lupta între ele, ameninţând prin această luptă solidaritatea socială şi puterea Statului, lipsite de un regulator care să le supună unor scopuri mai înalte, nu mai pot fi considerate ca un progres. Puterea şi poziţia lor nu se explica de cât prin slăbiciunea autorităţii de Stat, pe care adesea o suplineau. Născute din libertate fiecare aceste organizaţii ţinteau la desfiinţarea libertăţilor altora. Ele sunt simptomele unei epoci liberaliste în decădere, şi arată că economii libere, nu există în realitate, fără să vorbim de nevoile crescânde ale Statului, care îl sileau la prelevare. prin taxe şi impozite ale unei mai mari părţi a venitului fiecăruia.

Când cercetarea economică lucra cu ficţiuni ea uita elementele de legătură din partea comunităţii, care prin forma şi ordinea lor dau conţinutul adevărat al economiei. Modul de privire al liberalismului ducea numai la studiul unei economii individuale şi care a fost identificată cu economia comunităţii ca suma economiilor individuale şi înţeleasă ca un agre...t. Individul şi raporturile sale cu bunurile exterioare era pus de doctrina liberală pe primul plan al cercetării, iar concepţia abstractă a fenomenului economic a condus la o falşe poziţie a ..nului faţă de viaţa economică. De sigur că omul ca individ liber activează foarte vizibil, dar nu el, . nici suma indivizilor şi a raporturilor lor reciproce formează economia comunităţii, căci cum ne-o dovedeşte evoluţia economică dela început până în prezent totdeauna au existat în afară şi peste individ nişte formaţii şi organizaţii economice, pe când o economie liberă, n'a existat de cât rare ori, şi nici atunci cu o complectă suprimare a principiilor de organizare şi formaţie din partea Statului şi cu absenţa ori cărei politici economice. Economia din contră ia o formă a comunităţii, cere încontinuu pentru toate câmpurile ei o conducere pe care o preia Statul când el e puternic, sau o preiau comunităţile de interese când acesta este slab. Economia este deci expresiunea unei structuri şi organizări a vieţii economice realizate de comunitatea unui popor, cu atragerea şi folosirea şi a iniţiativei individuale. Comunitatea este purtătorul economiei, iar nu individul care lucrează şi câştigă şi el, dar numai ca membru al unei comunităţi, şi comunitatea prin el. O economie izolată nu este reală, căci toate economiile individuale sunt în mod necesar legate împreună. De o producţie, circulaţie, repartiţie şi consumaţie liberă, de o formaţie absolut liberă a treburilor, nu poate fi vorba în realitate, căci în toate economiile a existat o conducere şi o politică realizată de organele de Stat sau de grupele de interesaţi, cari determină acţiunile economice ale indivizilor.

Se simte lipsa şi trebue să apară o ştiinţă nouă economică, care să studieze şi să lămurească problemele economice ale unei economii organizate şi ordonate Cu atât mai mult se simte această lipsă cu cât doctrina liberală a fost părăsită chiar de clasele pentru folosul cărora a fost creată, şi cu cât azi îi revine Statului obligaţiunea de a impune primatul Statului înaintea economiei, organizată de el. Conştiinţa acestui postulat, recunoaşterea ideii de comunitate şi a legii obligaţiilor reciproce formează condiţiile unei vieţi social-economice organizate, cum s'a realizat cu mare măsură în Germania şi Italia şi cum este în curs de realizare la noi.

Economia a devenit în comunitatea de Stat o funcţie organică, subordonată Statului, ea nu este un scop în sine şi nu este privită ca atare, ci ca un mijloc în serviciul Statului, ţintind la acoperirea trebuinţelor Statului şi cetăţenilor lui. Pe când economia liberală concepea fenomenele în mod cauzal mecanic, pentru economia naţional-socialistă rezultă necesitatea că pe lângă cugetarea cauzală şi folosirea metodelor de cercetare abstractă, să se adopte o cugetare teleologică îndreptată asupra scopurilor economiei. Ea nu are să arate numai cum este realitatea economică ci şi cum trebue să fie.

Perfecţiunea şi totalitatea sunt categoriile fundamentale ale noii doctrine; totalitatea înseamnează o ordine a unor organe funcţionând, cu un sens şi este în mod logic supraordonată părţii, iar comunitatea individului. Totalitatea exista în mod necesar înaintea părţilor, iar caracterul unei părţi se poate recunoaşte numai în organismul viu; partea sau individul se încadrează şi se găseşte într'o dependinţă permanentă de totalitate. Numai în societate individul devine conştient de sine însuşi ca parte deosebită. Societatea, comunitatea şi Statul sunt altfel de totalităţi. Economia se defineşte ca o totalitate, sau un sistem de mijloace (bunuri) pentru scopuri (trebuinţe). Obiectul ştiinţei economice numai este individul şi raporturile sale faţă de bunuri şi faţă de cealalţi oamenii, ci viaţa economică ordonată şi formată de individ şi comunitate în conlucrare intimă.

Doctrina economică naţional-socialistă combate în mod egal atât liberalismul cât şi socialismul, cărora le impută o acţiune dizolvantă a societăţii şi armoniei necesare ei. Se păstrează proprietatea privată şi iniţiativa individuală în întreprinderi, dar se caută în acelaşi timp să se evite relele ordinei liberale a economiei, supunându-se viaţa economică unor imperative etice şi naţionale, nu pe baze socialiste pentru a nu înăbuşi iniţiativa creatoare a indivizilor, dar spre o organizaţie constructivă şi vie. „Pentru ca aceasta să fie mai mult decât o schimbare exterioară a organizaţiei, trebue ca însuşi poporul să fie educat spre o nouă viaţă şi o nouă mentalitate socială". (Hitler).

Măsurile ce se impun trebue să ducă la o nouă organizaţie a vieţii economice şi să remedieze relele existente. Statul are obligaţia ca în prima linie să se îngrijească pentru posibilitatea de muncă şi de viaţă a cetăţenilor săi. Prima datorie a cetăţenilor la rândul lor este să producă pe terenul naţional şi cultural. Activitatea individului nu trebuie să lovească interesele comunităţii, ci să se execute în cadrul

(Continuare în pag. 9)

Caracterul istoric al revoluţiei germane

„Întâmplările din Germania sunt pretutindeni întâmpinate cu duşmănie. Dacă duşmănia aceasta ar izvorî dintr'o judecare obiectivă a situaţiei, nu ar fi nimic de obiectat. Fiecare ins, fiecare popor, fiecare stat are dreptul să examineze un eveniment, şi după împrejurări, să-l accepte sau să-l condamne. Impresia noastră este însă că, faţă de frământările din Germania, duşmănia aceasta pleacă dintr'o lipsă de înţelegere istorică. Şi asta e grav. Pentrucă lipsa ...ei asemenea înţelegeri ne ri... ...că pos... ...le de ori... e...

Din toate părţile lumii curg proteste împotriva celor ce se ...rec în Germania. Tem... pe care se protestează e dublă: persecuţiile împotriva Evreil... pe deoparte; arderea cărţilor pe de alta. De..: sălbăticie şi stupiditate.

Că va fi sălbăticie ... stupiditate nu mă îndoesc. Sigur. Dar asta să fie perspectiva sub care să judecăm noi situaţia? Sălbăticii şi stupiditate a mai cunoscut omenirea. A fost izgonirea evreilor din Spania; gravele mişcări antisemite din Anglia la începutul erei capitaliste; izgonirea hughenoţilor din Franţa. Şi pe urmă: sălbăticia dementă a ghilotinărilor franceze; stupiditatea izgonirii lui Dumnezeu din biseri... şi instituirea cultului raţiunii. A fost ars „Capitalul" lui Karl Marx în Germania lui Hitler? Stupid, de sigur. Dar numai *aproape* aşa de stupid ca arderea Evanghelii...r şi cărţilor bisericeşti din Rusia. Şi sunt izgoniţi Evreii din Germania? Sălbatec, de sigur. Dar numai *aproape* aşa de sălbatec, ca izgonirea Ruşilor din Rusia!

Să stabilim deci că Germania — fie şi numai Germanii lui Hitler — nu au inventat nimic. Sălbăticia şi stupiditatea fiind permanentă în omenire. Că noi protestăm astăzi? Da. Dar nici noi nu am inventat nimic. Pentrucă şi înaintaşii noştri au protestat şi împotriva urmăririlor din Spania, Anglia sau Franţa, şi împotriva sălbăticiilor sau stupidităţilor din Franţa sau ...usia.

Şi acum, faptul în adevăr surprinzător; noi protestăm, după cum au protestat şi înaitaşii noştri în împrejurări analoage. Avem noi dreptul să protestăm. Da. Şi dreptul să protestăm. Exact ca şi înaintaşi noştri. Şi cu toate astea, protestele perfect justificate ale acestora, nu au schimbat nimic din cursul lucrurilor: revoluţia franceză de pildă şi-a urmat cursul; exact cum şi-a urmat cursul revoluţia rusească.

Cum e asta? Dacă înţelegem bine, protestele sunt justificate atunci când se fac împotriva unor fapte ce înfrâng mersul firesc al lucrurilor. Dacă Europa protestatară dela 1789 avea dreptate, atunci revoluţia franceză trebuia să eşueze; ca toate întreprinderile nefireşti. Cum se face, atunci că totuşi revoluţia franceză a izbutit? Mă rog, — cine a avut dreptate — Europa ...rotestatară, sau revoluţia franceză?

I...tă prob...ma. Care nu e nici paradox, nici sofismă. Ci o problemă cu o soluţie foarte clară, şi foarte simplă: dreptate au avut ambele păr...; şi protestarii şi revoluţionarii numai că, din puncte de vedere deosebite. Protestarii acţionau în numele ordinei stabilite; revoluţionarii — în numele stărilor ce stăteau să se f...

Aşa fiind însă, trebue să recunoaştem că începe a fi ridicul spiritul de critică exercitat îm...otriva sălbăticiilor şi stupidităţilor unei revoluţii. Hitler izgoneşte dre...tul roman din universitate? Să spunem că e o copilărie (deşi: între noi fie zis, dreptul roman este dreptul regimului capitalist). Hitler dă ... Evrei din funcţiunile publice. Să spunem că e o aberaţie. H...er arde cărţile lui Karl Marx. Să spunem c... ... stupiditate. Ei şi? Copilării, aberaţii s...u stupidităţi, toate aceste nu ...t decât gesturile prin ... o revoluţie lichidează trecutul. Francezii aveau ghilotina. Ruşii — revolv...ul. De ce vă supăraţi? Pentru că Hitler nu are decât rugul pentru cărţi şi d...tul de expulzare pentru oameni?

Haide, s... fim serioşi. Căci dacă e admi...l unei r... ...să procedeze sălbatec sau caraghios, fără ca pentru asta s... reuşească mai puţin, — apoi nouă ind...idual nu ... e îngăduit să fim ridicoli, pentrucă pentru individ ridicolul e mo...rte.

A fi contra lui Hi...r pe tema sălbăticiilor, aberaţiilor şi stupidităţilor revoluţiei, e inoperant. Fiţi, dacă credeţi că ...e poate — şi dacă vă ţin curelele — împotriva revoluţiei germane. Asta ar fi ceva".

Nae Ionescu

(Din articolul „Perspectiva istorică şi celelalte perspective" apărut în „Cuvântul" din 18 Mai 1933).

Căpitanul despre Hitler şi Mussolini

Din „Pentru Legionari", capitolul „In Germania":

Mişcarea antisemită. Existau în Germania mai multe organizaţii politice şi doctrinare antisemite, cu multe foi, cu manifeste, cu insigne, toate însă şubrede. Studenţimea dela Berlin şi cea dela Iena era împărţită în sute de societăţi şi număra foarte puţini antisemiţi. Masa studenţească cunoştea vag problema. De o acţiune studenţească antisemită sau măcar de o orientare doctrinară similară celei dela Iaşi, nu putea fi vorba. Am avut multe discuţii cu studenţii dela Berlin, la 1922, cari desigur astăzi sunt hitlerişti şi mă mândresc a le fi fost eu profesorul în antisemitism, ducându-le acolo din adevărurile învăţate la Iaşi.

De Adolf Hitler am auzit pentru prima dată pe la mijlocul lunei Octombrie 1922. Mă dusesem în Nord-Berlin, la un muncitor care fabrica „svastici" şi cu care legasem bune relaţiuni. Numele său era Strumpf şi locuia în Saltzwedeler Strasse 3. Acesta mi-a spus: „Se aude de o mişcare antisemită pornită la München de un tânăr pictor de 36 ani: Hitler. Mi se pare că acesta este acela pe care-l aşteptăm noi, Germanii". Viziunea acestui muncitor s'a împlinit. Eu am rămas cu admiraţie pentru puterea lui de intuiţie datorită căreia el a putut desprinde cu antenele sufletului lui, din zeci de oameni şi fără să-l cunoască, cu zece ani înainte, pe acela care va birui la 1933, unind sub o singură mare comandă întreg poporul german.

•

Tot acolo la Berlin şi cam în acelaşi timp, am auzit vestea uriaşei izbucniri fasciste: marşul asupra Romei şi victoria lui Mussolini. M'am bucurat ca de victoria ţării mele. Există o legătură de simpatie între toţi acei cari în diferite părţi ale pământului, îşi servesc neamul, după cum există o legătură de simpatie între toţi acei cari lucrează la nimicirea neamurilor.

Mussolini, viteazul care călca balaurul în picioare, era din lumea noastră, de aceea toate capetele de balaur se năpusteau asupra lui jurându-i moarte. Pentru noi ceilalţi el va fi un luceafăr luminos care ne va da speranţe; ne va fi dovadă vie că hidra poate fi învinsă. O dovadă a posibilităţilor noastre de biruinţă.

Dar Mussolini nu e antisemit. Degeaba vă bucuraţi, şoptea presa jidovească în urechile noastre.

Nu e vorba de ce ne bucurăm noi; e vorba de ce vă supăraţi D-voastră de victoria lui, dacă nu e antisemit. Care e raţiunea atacurilor mondiale ale presei jidăneşti în contra lui?

In Italia sunt atâţi jidani câţi Ciangăi în România pe Valea Siretului. O mişcare antisemită în Italia ar fi, ca şi cum noi Românii, am porni o mişcare contra Ciangăilor. Dar dacă Mussolini ar fi trăit în România, n'ar fi putut fi decât antisemit, pentrucă fascism înseamnă în primul rând, apărarea naţiei tale împotriva primejdiile care o pândesc. Inseamnă desfiinţarea acestor primejdii şi deschidere de drum liber către viaţă şi mărire pentru naţiunea ta.

In România, fascismul nu putea să însemne decât înlăturarea primejdiilor care ameninţă poporul român, adică înlăturarea primejdiei jidăneşti şi deschidere de drum liber către viaţa şi mărirea la care au dreptul să aspire Românii.

Iudaismul a ajuns la stăpânire în lume prin masonerie şi în Rusia prin comunism. Mussolini a distrus la el acasă aceste două capete iudaice care ameninţau cu moartea: comunismul şi masoneria. Acolo, iudaismul a fost desfiinţat prin ce a avut el. La noi, va trebui desfiinţat prin ce are: Jidanii români, în general, încercărilor iudaice de a ne despărţi de bucuria biruinţei lui Mussolini.

Vasile Marin despre fascism şi Mussolini

Vasile Marin, eroul dela Majadahonda, şi-a susţinut teza de doctorat în drept, în 1932, cu lucrarea Fascismul. *Despre ea Mihail Polihroniade a scris: „a fost prima şi a rămas până astăzi ultima lucrare care înfăţişează complect şi sistematic publicului românesc Statul fascist".*

Notele care urm...ază sunt inedite. După ele se vede că Vasile Marin avea să ţină o conferinţă. Il redau sintetic gândirea sa asupra fascismului şi a lui Mussolini:

1. A vorbi despre fascism nu e tot una oare cu a descrie viaţa romanţată a lui Mussolini?

2. Se pune din nou problema legăturei indestructibile dintre om şi operă. Aici nu putem analiza opera decât prin interpretarea omului. El e creator şi al unui nou sistem şi al unui nou stat.

2 bis. Paralelism cu Revoluţia Franceză: acolo operă colectivă şi alte realizări, aici operă personală ca sistem, operă personală ca conducere, cucereşte statul, nu-l câştigă prin voturi.

3. Italia ferment de viaţă, izvor de neîncetată renaştere. Fenomenul fascist e pur Italian. Aceiaşi Italie a lui San-Francisco, a lui Cezar Borgia (legată de ideia unităţii naţionale a lui Machiavel), a lui Savonarola.

4. Renaşterea scoate lumea din evul mediu ignorant şi o îndreaptă către alte ţeluri: artistic, cultural şi alt ritm de viaţă.

5. Fascismul e o renaştere politică cu acelaşi răsunet universal. Lumea revoluţiei fasciste este reformată profund. Un om îi dă întreaga orientare şi acel om e Benitto Mussolini.

6. Una rămâne Italia fascistă, fenomen ce nu se poate repeta: alta înseamnă Fascismul.

7. Fascismul Italian. Mussolini omul şi evoluţia. Formaţie intelectualistă. Voinţă. Prăbuşirea lumii vechi.

N'a fost şcolarul nimănui, afară de scoala violenţei n'a învăţat alta. Anticristul socialismului: Nietzsche, Sorel, W. James.

8. Comparaţie cu Napoleon: Napoleon nu a fost Impărat, ci Impăratul El creiază totul din nimic şi moare cu sistemul. Mussolini nu e dictator, ci Dictatorul. Teoretizează un stat pe care îl şi creiază. Nu are precursori, nu învaţă de la nimeni. Statul fascist este al lui şi numai al lui.

9. Tomesso Sillani, director la „Rassigna Italiană" publică, semi-oficial, o carte despre fascism, pe care o intitulează „Statul Mussolinian". Iar dedesupt ca subtitlu adaugă „şi realizările fascismului în Italia".

10. Nu Fascismul italian, mussolinian, influenţează lumea, ci Fascismul.

Cum se naşte? Cum cucereşte puterea? Cum se realizează.

11. Idealul statelor noi este fascismul, nu fascismul mussolinian.

Există o identitate cu regimul comunist. Şi acolo dacă Lenin ar fi trăit, el ar fi fost dictatorul. A murit. Locul său îl ia Partidul. Şi dacă până la moartea lui Lenin, statul se putea chema „statul leninist", după aceia el a devenit statul sovietic condus de partid, care devine stăpânul. Aşa ar trebui să fie şi fascismul; şi aşa va fi fascismul după moartea lui Mussolini. Pe aceleaşi baze o dictatură de partid. Acesta este organul permanent al regimului.

12. Fascismul. Sistem care intronat dă loc la o diguire în cadrul lumii: deoparte comunismul, de alta spiritul european integrat în fascism.

Fascismul se aşează ca sistem împotriva, pe deoparte a lumei vechi, reprezentantă a „Revoluţiei Franceze". pe de altă parte împotriva lumii aşa zisă noui, a comunismului.

13. Opus lumii vechi căci e antidemocratic, anti-parlamentar, antiinterna-

(Continuare în pag. 6)

Economia corporativă

Aplicarea sindicalismului fascist — Diferenţieri şi note caracteristice — Forţele economice şi echilibrul dintre clase

La structura şi organizarea corporativă s'a ajuns prin etape de studiu, de experienţe şi de observaţiuni. Ideea corporativă exista în Italia înainte de războiul mondial, în două curente politice care, mai întâi separate, se atingeau prin organizaţia economică asemănătoare, sfârşira prin a se uni la sfârşitul războiului: *naţionalismul şi sindicalismul*. Cele două curente s'au unit, găsind o punte naturală de contact, în ideia unui sindicalism naţional, din care trebuia, în mod necesar, să isvorască ideea corporativă. După războiu, fascismul începu nu numai a preciza această concepţie, ci a trece definitiv pe câmpul faptelor prin *aplicarea sindicalismului fascist*.

Statul exercită funcţiunile pr„prii prin mijlocirea a trei forţe care constituesc elementele esenţiale ale existenţei şi activităţii sale: organizarea, autoritatea şi dreptul. *Organizarea* reprezintă aparatul de coordonare al tuturor activităţilor îndreptate pentru a ajunge scopurile pe care Statul şi le propune. *Autoritatea* este forţa imperativă care reglementează activităţile şi prescrie între care limite şi sub ce forme libertăţile individului pot să se manifeste. *Dreptul* este complexul de garanţii prin mijlocul cărora se apără interesele individuale şi colective şi se constitue disciplina existenţei sociale. Organizaţia este instrumentul, autoritatea este puterea, dreptul este energia de echilibru, imperative menite să îndeplinească scopurile Statului. Cu toate acestea, cele trei forţe vor lucra fără rezultat, dacă nu vor fi acompaniate de o puternică şi vitală energie de coeziune şi de desvoltare: ***politica***.

Cine determină faptele şi asigură reuşita?

Politica nu este nici una din cele trei energii şi totuşi ea aparţine în acelaş timp fiecăreia; *este activitatea de studiu, de reliefare şi de determinare a faptelor şi a reuşitei*. Politica ne apare ca fiind energia depusă de conducerea unui Stat pentru a coordona cele trei forţe, organizarea, autoritatea şi dreptul, şi a le îndrepta paralel „şi în acelaş timp, spre scopul ideal al naţiunii. In regimul autocratic, masele nu iau parte nici direct, nici indirect, în formaţiunea de guvernare. In Statul liberal masele participă având de grijă ca normele de drept să constitue o sferă de protecţie a intereselor individuale. In regimul democratic, masele participă la formarea guvernării prin mijlocul sufragiului. In sistemul sindicalist masele sunt arbitre a funcţiunii politice, şi din ele se constitue conducerea juridică şi economică a Statului. Dar participarea în guvern în toate aceste forme de organizare legate de suveranitatea populară, trebue în mod necesar să isvorască dintr'o alegere şi un vot în reprezentanţa parlamentară. Dar adevărul este acela că poporul este severan numai într'un moment al vieţii sale, în acela în care renunţă la propria suveranitate pentru a-şi constitui reprezentantul propriu. Şi expresiunea voinţei sale aşa numită — generală —, nu este decât expresiunea unui alt artificiu: acela al voinţei majoritare. ***Vedem deci că sistemul bazat pe suveranitatea poporului se manifestă în practică, antipopular.***

Politică şi economie corporativă

Trecând la doctrina fascistă-corporativă, vedem că aceasta nu consideră poporul ca un element, care la intervale mai mult sau mai puţin lungi, este interogat prin mijlocul votului, ci il consideră ca un complex de energii care trebue să conlucreze în mod continuu, organizate sub disciplina dreptului, la funcţiunile constituţionale. Acest complex de energii strânse într'un mănunchi care formează naţiunea, şi conduse de un impuls spiritual, aduce unitatea morală, politică şi economică a Statului. Producătorul, sindicatul, corporaţiunea şi Statul, sunt elementele acestei noi structuri.

Aşa cum există o politică corporativă, există şi o economie corporativă, care se deosebeşte de toate celelalte doctrine economice care au fost până în prezent aplicate. Capitalismul în economie este reprezentat în politică prin liberalism şi democraţie.

Corporativismul în economie şi fascismul în politică isvorăsc, mai devreme, din principiul colaborării de cât al contrastului dintre clase; în politică, caşi în economie, ele se organizează în sistemul corporativ şi iau parte în activitatea productivă.

Dacă doctrina şi organizarea individualistă au avut o economie pur capitalistă; dacă doctrina şi organizarea universalistă au avut o economie pur profesională, organizarea şi doctrina fascistă au avut o economie în acelaş timp capitalistă, şi profesională, zisă corporativă.

Principiile esenţiale ale organizării corporative sunt aranjate şi expuse în acea *„Carte del Lavoro“, Cartea Muncii*, acel document fundamental care diferenţiază regimul fascist de ori şi care organizare politică.

Atitudinea statului

Diferitele atitudini ale Statului faţă de felurritele activităţi economice constitue caracteristica diferitelor forme, care sunt în funcţiune în viaţa organizată. In realitate când se studiază poziţiunea forţelor economice faţă de puterea publică, se pot prezenta trei situaţiuni distincte:

1. Forţele economice sunt ignorate de puterea publică, de conducere, care permite cea mai deplină libertate. Şi consideră libertatea ca fiind condiţia esenţială şi indispensabilă vieţii economice. Este regimul liberal.

2. Forţele economice domină şi primează asupra Statului. Ele impun un fel de viaţă economică care are influenţa sa asupra vieţii şi a regimului politic. Este regimul marxisto-sovietic, care duce la formarea statului economic.

3. Forţele economice sunt reglementate şi conduse de către Stat, care le constitue în unităţi. Ele sunt chemate să participe la conducerea Statului, prin intrarea în guvern a reprezentanţilor. Este regimul corporativ care afirmă principiul autorităţii Statului, în materie economică şi organizarea economică şi juridică a naţiunii.

Dacă, economia liberală este economia indivizilor în totală libertate şi economia marxistă este economia Statului, *economia corporativă fascistă este economia indivizilor, dar şi a grupelor asociate şi a Statului.*

La aceste tendinţe se ajunge prin actualele legi puse în vigoare în America, în care persistă tendinţa individuală a democraţiei, dar în care se vede inspiraţia unui parţial început corporativ.

Doctrina economică liberală, care este doctrina statului absent, susţine că din jocul liber şi lupta liberă a forţelor economice rezultă o ordine naturală care dă loc unei maxime prosperităţi economice.

Doctrina sovietico-bolşevică, care este doctrina statului dominant, afirmă, că maximul de bunăstare socială este realizat prin a atribui Statului funcţiunea de producător direct şi de liber distribuitor al bunurilor.

Regulatorul vieţii economice

Doctrina corporativă, care este doctrina Statului, — care fără a fi absent sau dominant, — este regulatorul vieţii economice, spune că maximul de bunăstare şi prosperitate socială se poate atinge cu disciplina unitară a activităţilor productive, armonizate cu interesele superioare ale naţiunii.

Protecţiunii activităţii productive în sistemul corporativ, i s'a dat o importanţă capitală. Activitatea productivă este desvoltarea energiilor disciplinate şi organizate pentru realizarea unui rezultat care poate să fie un produs ca realitate obiectivă, un serviciu ca satisfacere a unei existenţe sociale, o prestaţiune a unei munci, pentru care trebuesc atitudini particulare.

Energiile care îndeplinesc funcţiunile productive trebue să fie, în mod continuu protejate de ordinea socială şi juridică. Legislaţiunea Statului fascist stă înaintea tuturor celorlalte, în ceea ce priveşte toate formele de protecţiune întocmite pe baza principiilor de solidaritate socială şi naţională, în mod special, în ceea ce priveşte protecţiunea braţelor de muncă. Oficiile de plasare funcţionează sub vigilenţa organelor corporative şi asociaţiunile profesionale muncitoreşti au obligaţia de a exercita o acţiune selectivă între muncitori, menită să ridice tot mai mult capacitatea lor technică şi valoarea morală. Tot legislaţiunea fascistă a creat institutele de asistenţă socială pentru muncitori, în timp ce Statul coordonează şi unifică institutele de prevedere. Sub aceaşi grijă a Statului asistenţa socială a muncitorilor ia forma institutelor „Dopolavoro“ care sunt forme variate, organizate pentru îmbunătăţirea vieţii şi ridicarea spirituală a acestorea.

DISCIPLINA PRODUCŢIUNII.

Intreaga activitate a Statului, organizat în sistemul totalitar, şi toată activitatea corporaţiunilor este îndreptată spre *disciplina producţiunii*, ca încurajare, garanţie, protecţiune. Dar politica corporativă, în funcţiunea sa complexă, ia sub observaţie, fenomenul economic din momentul în care apare până în momentul în care produsul este întrebuinţat. Şi dacă Statul trebue să se ocupe de factorii, de elementele şi de disciplina producţiunii, şi dacă el intervine când categoriile productive nu au găsit o cale de acord şi de echilibru, el poate şi trebue să intervină pentrucă acest Stat reprezintă celălalt termen al „binomului“: *consumatorul;* massa anonimă care, nefiind încadrată în calitatea ei de consumatoare în organizaţiuni aparte, trebue să fie tutelată de organul care reprezintă colectivitatea cetăţenilor.

RAPORTUL DINTRE CONSUM ŞI PRODUCŢIE.

Spunând că consumatorul nu este încadrabil în organizaţiuni, totuşi fenomenul consumului poate fi disciplinat conform interesului general. Consumul este un fapt economic, clasificabil în manifestaţiunile sale multiple, regulabil în funcţiunea sa colectivă.

Astăzi, nu se mai poate înţelege consumul ca subiect al producţiunii, ci este considerat ca element legat strâns de soarta industriei. Influenţa consumului asupra producţiunii nu lucrează în sens unilateral, ci consumul este, la rândul său, în parte, condus de calitatea producţiunii; aceşti doi factori sunt nedespărţiţi în economia unei ţări. Dovada acestui fapt s'a văzut în perioada sancţiunilor, când producţiunea şi consumul s'au integrat, îndreptându-se spre un ţel unic.

Şi într'adevăr dacă un regim totalitar, ca cel corporativ, trebue să aibă în consideraţie şi să reguleze toate fenomenele vieţii economice organizate, trebue să observe raporturile între capital, muncă, producţiune, consum şi economie, dacă este adevărat că toate acestea sunt legate de aceleaşi motive ale producţiunii, şi dacă este adevărat că aceeaşi muncă creează, afară de protecţiune, economia, care la rândul ei crează sau reînoeşte capitalul.

Politica corporativă desvoltă din ce în ce mai activ propria acţiune pentru ajungerea scopului economic. Revoluţia franceză a fost revoluţia burgheziei şi regimul economic a fost cel capitalist; cea rusă a fost revoluţia proletară şi regimul ei dictatura proletariatului; *revoluţia fascistă este revoluţia naţiunii*, şi regimul care a rezultat este echilibrul între clase, cu forţele economice conduse de către autoritatea publică, care le constitue în unităţi ce iau parte la formarea guvernării. Este o afirmare a suveranităţii Statului, şi organizarea economico-juridică a societăţii naţionale.

VASILE MARIN despre fascism şi Mussolini

(Urmare din pagina 5)

ţionalist, şi antimason, antiliberal în economie, anti-individualist şi pentru statul totalitar. Impotriva ideii de libertate. Primatul statului asupra individului, prin supunerea tuturor categoriilor aceleiaşi discipline.

14. Opus lumei revoluţiei comuniste, căci e apărător al tradiţiilor, culturei, religiei, apărător al naţionalismului. Apărător al proprietăţei individuale corectată şi pusă în slujba marilor interese naţionale.

Este împotriva luptei de clasă şi dictaturei unei categorii.

15. Inţelege să-şi realizeze idealul prin „Dictatura“ organizată a partidului pus în slujba naţiunei. Prin aşezarea statului deasupra categoriilor. Prin punerea în valoare a sistemului funcţiunii sociale, unicul criteriu de selecţiune.

Noi ne-am integrat fascismului şi deaceea concepem la rându-ne acelaş stat pe care Mussolini l-a definit atât de energic: „Totul în stat, nimic în afară de stat, şi mai ales nimic împotriva statului“.

Statele naţionaliste şi muncitorimea

Ne gândim astăzi în deosebi la grija şi hotărârea cu care *s'a soluţionat* problema muncitorească în Italia şi Germania.

La instaurarea mişcărilor reînoitoarea, atât a fascismului în Italia cât şi a naţional-socialismului în Germania, situaţia clasei muncitoreşti prezenta aspecte din cele mai dureroase. Lipsa unor organizaţii muncitoreşti care să aibă preocupări *exclusive* pentru interesele profesionale, cum şi desinteresarea vinovată a regimurilor anterioare, duseseră muncitorul la marginea prăpastiei. Ros de mizer : în urma unei neomenoase exploatări din partea capitalului, supus încontinuu la umilinţe, lipsind orice consideraţie faţă de persoana lui şi faţă de famalia sa, în cea mai mare parte muncitorul dase mâna cu duşmanii din umbră ai ţări, ridicându-se desorientat împotriva intereselor vitale ale propriului neam. Dar reacţiun a capitalului, adunat în câteva mâini nesăţioase, nu a întârziat să se arate. Concedierile se ţineau lanţ şi ele sporeau numărul celor fără de lucru şi aşa prea nenatural de ma.., cum era cazul mai ales în Germania.

O... cu biruinţa fascismului ca şi mai pe urmă a naţional-socialismului asistăm la o schimbare radicală a situaţiei. Adâncele reforme sociale care stau la baza acestor regimuri au adus în primul rând după sine, *încelarea exploatării omului de către om*. Munca este preţuită şi recunoscută ca principalul criteriu de apreciere a valorii individului şi de îndr..ăţire la trăirea în colectivitate. Şi prin reabilitarea muncii, au câştigat în primul rând muncitorii de toate categoriile.

Dar grija statelor naţionale a fost îndreptată în mod mai deosebit spre muncitorime. Sau creat instituţii speciale de stat cari să se ocupe cu problemele muncitoreşti şi cu un control *eficace* a măsurilor luate. Au urmat apoi organizaţiile muncitoreşti care să vadă ... interesele profesionale şi s'a înfăptuit un *drept muncitoresc* potrivit specificului interior, care să garanteze locul cuvenit muncitorului atât în ateliere cât şi în societate.

Ca realizări de prim ordin, în această direcţie vom aminti de sigur urcarea salariilor şi stabilirea peste tot a unui raport normal între salarii şi preţuri cum şi înlăturarea şoma;ului, a lipsei de lucru, spectrul cel mai îngrozitor pentru muncitor.

Ca să ilustrăm susţinerile noastre, ne vom referi la un caz mai recent. In Boemia şi Moravia înainte de Protectoratul Reichului şomajul şi mizeria erau ceva obicinuit pentru muncitorul ceh şi cel german. Ori Protectorul Reichului d. ministru Baron von Neurath, în interwievul acordat reporterului d. Block dela revista germană: „Freude und Arbeit", constată, că după numai un an şi jumătate de activitate constructivă: „Şomajul este înlăturat". Dar ceeace este şi mai important, principiul dreptăţii sociale în domeniul reglementării nivelului salariilor şi al preţurilor s'a putut pune în aplicare cu succes în toate domeniile activităţii economice".

Iată şi unele precizări: La înfiinţarea Protectoratului Reichului în Boemia şi Moravia exista un număr de 92.859 şomeri, numărul populaţiei fiind de 6,8 milioane. In Martie 1939 numărul şomerilor nu mai era decât 19.000. Considerând că în Martie 1938 existau încă 142.323 şomeri, reese după statistică adevărul, că în fapt numărul celor cari aveau de lucru era cu 274.408 mai mare în 1939 faţă de cei cari munceau in 1938.

Şi în acest timp salariile la toate categoriile de muncitori au mers în urcare, raportul dintre salarii şi preţuri marcând o evoluţie constantă, în favoarea lor.

Dacă o preocupare, cel puţin formală, pentru situaţia muncitorilor în fabrici şi a raportului dintre muncă şi capital a existat şi înainte, apoi sigur de ocuparea timpului liber al muncitorului nu s'a avut nicio grije. Iar organizaţiile create pentru recreaţia şi educaţia muncitorului sunt inovaţii care aparţin numai statelor naţionaliste, totalitare, şi în primul rând Italiei fasciste. De aceea asupra lor, vom insista acum.

Opera naţională *„Dopolavoro"* este întâia organizaţie şi de esenţă pur fascistă, sortită să se ocupe cu viaţa muncitorului şi a familiei sale, în timpul liber. Şi teatrul muncitoresc ambulant, aşa numitele „carele lui Tasso", constitue una din cele mai originale realizări a Dopolavorului.

Infiinţată în 1925 *„Dopolavoro"* şi-a îndreptat eforturile zi de zi nu numai pentru o ocupare în sine a timpului liber a muncitorilor, fără pătrunzând în mijlocul lor a căutat să le fie într'ajutor şi să-i ridice fizic, moral şi intelectual.

Pentru educarea muncitorului italian, Dopolavoro, se foloseşte de cursuri serale, reprezentaţii teatrale, concerte şi biblioteci prevăzute cu reviste, cărţi profesionale şi literare potrivite situaţiei lor. Ridicarea fizică este de asemenea urmărită cu perseverenţă printr'o organizare sportivă excelentă. Vom nota, că numai într'un singur an de activitate dopolavoristă au fost ţinute aproape 1300 de concursuri sportive muncitoreşti.

Acolo unde s'a simţit, până în prezent cea mai vie activitate a Dopolavorului, a fost pe planul *asistenţei sociale*. Prevenirea şi combaterea boalelor fiind primele obiective, sau organizat numeroase conferinţe medicale, dispensare, case de cură şi chiar staţiuni climaterice şi balneare numai pentru folosul muncitorimii. Cooperativele au uşurat traiul muncitorului; iar altă inovaţie originală case pentru familii, i-au dat posibilitatea de a dispune de o locuinţă sănătoasă.

Este de relevat că în Italia s'a instituit şi o poliţă de asigurare, *specială* pentru orice riscuri ar avea de suportat muncitorul în timpul manifestaţiilor dopolavoristice.

Succesul instituţiei isvorâtă din principiul că *alăturea de organizarea muncii este necesară şi o organizare a repausului*, reese clar din evoluţia numărului membrilor. Astfel în primul an de activitate înscrişii totalizau cifra de 280.584, pe când în anul XV-lea al erei fasciste numărul muncitorilor înscrişi era de 3,180.000.

Organizarea timpului liber al muncitorului s'a înfăptuit şi în Germania, „Bucurie şi Muncă" fiind o realizare care şi-a dovedit pe deplin necesitatea şi utilitatea în viaţa muncitorească.

Preocupări serioase pentru organizarea repausului şi folosirea lui şi în vederea educării lumei muncitoreşti găsim pe rând în toate statele naţionaliste. Dacă nu am pomeni decât de tânăra organizaţie spaniolă „Educacion y Descanso" (Educaţie şi recreaţie), care în mai puţin de şase luni dela înfiinţare, datorită numai străduinţelor depuse cu tenacitate şi interesului arătat muncitorimii, dispunea de filiale în toate provinciile, şi vom înţelege nemăsurata grije a statelor naţionaliste pentru ridicarea muncitorimii.

Nu vom neglija să facem cunoscut că efectele produse de noile organizaţii italiene şi germane au influenţat asupra mersului vieţii muncitorilor chiar a celor din Anglia şi apoi Franţa. Aceste ţări s'au găsit în situaţia de a trebui să înfiinţeze organizaţii asemănătoare, dar natural lipsite de un crez propriu şi în neconcordanţă cu organizaţia statală, au dat rezultate minime, fără importanţă.

Mai nou o altă ţară, Japonia, sesizată de trebuinţa absolută a organizării repausului, dă un impuls deosebit răspândirii filialelor asociaţiei „Nippon Kossei Kyokai" (Bucurie şi Muncă) în credinţa, că după concepţia niponă, activitatea unei astfel de mişcări *este singura soluţie prin care se poate ridica în timpul războiului puterea de muncă a poporului.*

Ce sunt, şi în esenţă ce urmăresc aceste noui creaţii din statele naţionaliste, găsim exprimat limpede în însăşi, să-i spunem, definiţia dată de şeful fascismului propriei organizaţii: *„Dopolavoro este o operă de pace, care urmăreşte o sublimă misiune de fraternitate, de iubire şi de civilizaţie"*.

Privite în general, toate măsurile luate şi inovaţiile aduse în legătură cu muncitorimea, atât în Italia cât şi în Germania, au avut ca urmare o fundamentală schimbare a soartei muncitorului. Dar mai mult, trecând peste comunism, prin reformele sociale care au repus muncitorul în drepturile fireşti pe aceeaşi scară cu toţi ceilalţi fii ai naţiei, s'a ajuns şi în această direcţie la *o deplină realizare a unităţii naţionale*.

Războiul purtat de Germania şi Italia, în lupta comună pentru o nouă orânduire europeană, au verificat ataşamentul muncitorimii faţă de fascism şi naţional-socialism. Aportul adus de ei, chiar va constitui în mare parte baza victoriei finale. Premierul iugoslav d-l Svetkovici referindu-se în cursul anului trecut la situaţia din Germania nouă, declară: „Reformele din cel de al Treilea Reich pentru clasa muncitoare şi cea de mijloc constitue o bază puternică pentru forţa şi mărirea sa". Ori d-l Svetkovici a cunoscut bine Germania veche şi a avut apoi ocazia să studieze temeinic şi înfăptuirile naţional-socialismului.

Vom face o constatare finală, aceea că problema muncitorească a fost pricvită cu hotărire *în toate înfăţişările ei*, întâi numai de Italia fascistă şi de Germania naţional-socialistă, iar soluţiile cele mai drepte s'au dat tot aici.

Munca titanică prestată cu însufleţire în timp de războl de muncitorul italian şi de cel german, numeroasele jertfiri eroice la datorie, vorbesc dela sine, înscriind semne sigure pe cerul Patriei lor şi a unei noui Europe.

V. Ceuca

„In statul legionar nu se va putea obţine nimic prin bani, dar se va ... obţine totul prin jertfă şi prin muncă.

T. HERSENI

„Răstignirile lui Groza"

Chinurile îndurate de legionarii Căpitanului, torturile la care au fost supuşi, întrec orice închipuire omenească. Şi puţini ştiu calvarul comandantului legionar Groza, maltratările fără seamăn, suferinţele sălbatice, primite din mâna uneltelor Satanei.

Sub titlul de mai sus revista bucureşteană: *„Glasul Neamului"* ne dă o impresionantă relatare a schingiuirilor, dela interogatoriile luate, lui Groza:

„Ce nu i-au făcut fiului de moţ de 24 ani, din Orăştia lui Ionel I. Moţa?! Groza a fost maltratat aproape neîntrerupt timp de zece zile şi zece nopţi. După două zile de loviri, Groza nu-şi mai simţea carnea. In zadar căutau să-i strivească vârfurile degetelor dela mâini, coapte de înţepăturile acelor murdare sub unghii. Zadarnic îi perforau limba.

De vreme ce crimele erau girate, nu era niciun motiv să nu se facă apel la restul de sensibilitate a cărnii însângerate a lui Groza, şi cu apă fiartă. Spre a-şi trăda credinţa în Dumnezeu şi în Legiune, Groza a fost urcat apoi într'o noapte în dubă, scos în afara Bucureştilor, legat de un arbore, spre a servi ca ţintă vie pentru exerciţii de tir cu revolverul.

— Atuncia m'am împrietenit în adevăr cu moartea, mărturisia odată, Groza. Credeam că gloanţele trase mă uciseseră. Mă simţeam dematerializat, spirit despărţit de trup.

Dar nu, calvarul lui Groza nu se terminase. Trupul său ucis pe trei sferturi, trebuia făcut să simtă. Inchizitorii au început să împungă — cu ace de grosimea scheletului metalic de umbrelă — oasele genunchilor, fluerelor, râcâindu-le în adâncime, spre măduvă, apoi în lung şi lat. Trezit cu găleţi de apă rece asvârlite în faţă, din repetatele leşinuri, călăii i-au rezervat lui Groza încă o surpriză: *au adus câini, special dresaţi, înfometaţi, îndârjiţi, asmuţându-i asupra lui, sfâşiind din Groza hălci de carne vie.*"

Redat pe scurt, acesta este adevărul îngrozitorului calvar al legionarului *Dumitru Groza, comandantul Corpului muncitorilor legionari.*

Dar oameni neînfrânţi ca şi Comandantul Groza, au pecetluit prin jertfa şi suferinţele lor, mântuirea neamului.

A fi muncitor legionar este un titlu de mare distincţie, pentrucă înseamnează a fi erou.

ALEX. CONSTANT

DRUMEȚIE ȘI POPAS

INDEMN

Pe fruntea unui templu elen — fusese scrisă povața de înaltă cuminţenie - cunoaște-te pe tine însuţi — dar sfatul a străbătut zadarnic prin vecinicii năruite — a căror zbuciumare o răbojește istoria omenirei.

Necontenit ispășim greșelile neînțelegerei din îndemn, și păcatul neștiinței puterilor ce zac.

Dar pentru a ne cunoaște — nu ajută nici prelunga privire a chipului nostru vremelnic — resfrânt în oglindă — nici vre-o despicare a cuțitelor căutând zadarnic în plămada trupului — taina suflet.

Adevărata noastră găsire stă — trecut și viitor — în strămoșii noștri și în urmașii noștri ca măsură judecătoare de timp — iar în tot ce a fost și tot ce firește trebue să mai fie pământ cu cer românesc — această cunoaștere întrupează spațiul nostru.

In duhul acestor adevăruri trebue să înainteze cunoaștrerea — și numai astfel ori ce drum duce către aceiași lumină de gând.

Dar întru aceasta să învățăm și călătoritul, simțind și cercetând cu reculegere — câmpuri și sate — munți și izvoare împărtășindu-ne din sufletul viu al țării — odată cu mirezmele și cântecele câte îi sunt podoabă — străbătând calea pe lângă schituri și castre — dealungul brazdelor unde ori ce pâine își soarbe dintâi ca holdă ființa din soarele cerului și din trecutul pământului ca vlagă.

Că e nevoie de această cunoaștere înțelege ori cine — care în ținta călătoriei alege nu numai o pripită străbatere de distanțe — ci un șirag de reculegeri ce sunt înfăptuiri tămăduitoare. Astfel pornind cu dorul cunoașterei ca o tinerețe, prinde-vom din osteneală puteri — iar din înțelegerea țării — vom căpăta mai departe acea tărie har — ce va fi odată deplin întregitoare pentru vecii și hotare — ce prin cunoaștere — din lăuntric se făurese.

Adrian Maniu

Imagini din Ardeal

Vedere din Cluj — Troița lui Baba Novac.

Clopotiva, un sat din Haţeg

Nu se poate spune că, în ultima vreme, nu s'a lucrat îndeajuns pentru cunoașterea realităților românești. Oamenii de știință și de carte au lucrat, fiecare în ramura lor de specialitate, spre a lămuri o serie de probleme cari formează obiectul preocupărilor actuale.

Dintre toate, însă, activitatea monografică s'a afirmat îndeosebi. Numeroase sate au fost îndelung cercetate de tineri specialiști, iar străduințele lor au fost consemnate în lucrări serios redactate și îngrijite.

Dintre astfel de monografii din ultimul timp, trebue să amintim pe cea apărută sub îngrijirea *d-lui Ion Conea*, întitulată *„Clopotiva, un sat din Hațeg"*. Cartea aceasta e rezultatul a două veri de continue cercetări și urmărește o prezentare integrală a unuia dintre cele mai vechi sate din *„țara Hațegului"*, din apropierea *Sarmisegetuzei*. Cea mai importantă contribuție o are, firește, d-l Ion Conea, care în cadrul cercetărilor geografice, ne înfățișează importante și serioase probleme ce se leagă de regiunea aceasta, care a format, în trecut, nod de civilizație daco-romană. Tot d-l *Conea* se ocupă și de istoricul Clopotivei, care merge departe în negura vremurilor.

Ceilalți cercetători înfățișează viața economică, spirituală și culturală, demografia, precum și celelalte vestigii ale Clopotivei, într'un chip minuțios și obiectiv. Remarcăm dintre ei: Dr. Gh. Radu, M. Gregorian, Anghel Milicescu, I. Popescu, Eugenia Lupescu, Zina Imbrescu, I. Busuioc, etc.

Lucrarea aceasta este de un interes deosebit pentru oricine vrea să se orienteze și informeze despre părțile Hațegului, deoarece pune în lumină nouă o serie de probleme de acută actualitate, fapt pentru care am și trecut-o pe răbojul însemnărilor noastre.

D. I.

Predică și călătorie

„Mergând, învățați toate neamurile" a spus Mântuitorul Sfinților Săi Apostoli. După ce s'a coborît Duhul Sfânt peste ei, [illegible] îmbrăcați cu [illegible] și au învățat pe toate Neamurile, [illegible] să slăvească pe Dumnezeu în limba lor. [illegible] Harul Divin — [illegible] lor, între hotarele rânduite Neamului de Sus. In sânul Creștinătății Românești, Slujitorii și Ucenicii de azi ai lui Hristos-Dumnezeu, Preoții și Legionarii, trebue să înoiască „în duh [illegible] întreg Neamul lor. „Mergând și învățându-l"! Prin predică și călătorie, adică, în vorbirea de [illegible] prin propagandă și turism!

O [illegible] este legitimă și obligatorie: a adevărului, [illegible] chiar mărturisirea fericită a lui Hristos în actualitate. Un singur mijloc viu și direct ne [illegible] la îndemână [illegible] este cel mai frumos, [illegible] cel mai bun și adevărat: turismul. [illegible] „turismul" [illegible] și desmățat al oamenilor cari fug din ei înșiși, plictisiți și neputându-se suferi, [illegible] au conștiință harică. Ci turismul haric, care este călătoria luminoasă a purtătorilor dragostei de Dumnezeu și de aproapele, în Istorie și în Natură, în tradiția și pe pământul strămoșesc. Un singur țel are de urmărit această mergere a omului printre semenii lui și prin natura dăruită lui în stăpânire: mântuirea roditoare [illegible] Perfecțiunii. „Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru din ceruri Desăvârșit este".

De aceea a venit [illegible] desăvârșit din Vecinicie în vreme, din Infinit în natură, din sânurile Tatălui printre oameni — ca să ne învețe Calea Lui în Istorie, ca mergând și noi numai pe asfaltul adevărului, să aflăm fericirea vieții prin lupta pentru cucerirea Vecinicie[illegible] Nu singuri, ci călăuziți de dragostea lui Hristos, spărgându-ne insuficienț[illegible] și desmărginindu-ne în râvna de a atrage pe toți cei născuți din acela[illegible] sânge, ca să-și cunoască bine Ța[illegible] și să-i facă pe toți [illegible] ei să mișu[illegible] cu bucurie pe calea Luminii. Pornind dela izvor și colibă, dela folclor și tradiție și ajungând la „Inviere". Aceasta este, cred, cheea „turismului legionar"!

Preot Ilie I. Imbrescu

STAȚIUNI CLIMATICE ȘI CENTRE PENTRU SPORTULUI DE IARNĂ.

Printr'o decizie a Subsecretariatului de Stat al Presei și Propagandei, în urma referatului Direcțiunii O. N. T., s'au clasat ca stațiuni climatice și centre pentru sporturi de iarnă, următoarele localități și locuri:

Aurora Banatului, Brașov (Poiana, Postovar, Piatra Mare), Bușteni, Casa Surul, Casa Bâlea (Făgăraș), Câmpulung-Bucovina, Câmpulung-Muscel, Curtea de Argeș, Muntele Băișoara, Muntele Mic, Păltiniș-Sibiu, Petroșani, Predeal, Râmnicu-Vâlcea, Sinaia, Stâna de Vale, Valea Sâmbetei, Vatra Dornei, Timișul de Sus și Timișul de Jos.

CURSURI DE SKI LA POIANA BRAȘOVULUI ȘI PE CRISTIANUL MARE.

Oficiul Local de Turism din Brașov în colaborare cu Secția Brașov a Directoratului de Munte, a organizat începând de la 20 Decembrie 1940, cursuri de ski în Brașov, Poiana Brașovului și pe Cristianul Mare (Postovarul) conduse de instructori calificați.

In Brașov aceste cursuri se țin și seara în Livada Poștii, la lumina electrică.

Inscrierile se fac la Oficiul Local de Turism din localitate (str. Carol No. 53) pe Cristianul Mare la cabana Turing-Clubului, iar în Poiana la cabana Cercetașilor.

Buletinul informativ al oficiului național de turism

Anul I. — Nr. 1. — 19 Ianuarie, 1941.

In ziua de 29 Decembrie 1940 s'a inaugurat acest curs pentru tinerii între 12—16 ani, la Poiana Brașovului.

Intreținerea elevilor este suportată de Oficiul Local de Turism care urmărește ridicarea nivelului sportiv al stațiunii și formarea unei generații de buni skiori.

Pentru a contribui la desvoltarea sportului de ski, Oficiul Local de Turism Brașov, a comandat în condițiuni avantagioase la atelierele C. F. R. Brașov, 100 perechi skiuri, care vor fi distribuite tinerilor skiori români, a căror stare materială nu le permite să-și procure asemenea material.

TURISM DE IARNA LA VATRA DORNEI

La Vatra Dornei sportivii și vizitatorii amatori de sporturi de iarnă se antrenează pe terenul de instrucție de lângă parcul balnear.

In prima zi de Crăciun un grup de 25 skiori vizitatori sosiți la Vatra Dornei, din diferite localități din țară, au făcut o excursie la cabana de pe Suhard. Cabana rămâne deschisă tot timpul, iar zăpada este favorabilă ascensiunilor pe ski. Temperatura variază între — 10 și — 21°.

GAZDUIREA LA CASELE DE ADĂPOST dela BÂLEA (M-ții Făgăraș).

Cabanele de la Bâlea fiind declarate stațiuni climatice și de sporturi de iarnă, rămân la dispoziția vizitatorilor tot timpul anului. La cabana de la Cascadă (1240 m. alt.) pot fi găzduiți 50 persoane în paturi, iar în dormitorul comun la priciuri, încă 20 persoane, iar în cabana de pe lacul Bâlii (2040 m. alt.) pot fi primiți în cele 2 camere cu priciuri 40—50 persoane. In cabana de jos, prețul este de 20—90 lei pe zi, iar în cea de la lac, 70 lei de persoană pe zi.

Comunicațiile cu cabanele de la Bâlea se fac prin gările: Cârța Oltului sau Arpașul de Jos. Călăuze de încredere cărora li se pot adresa vizitatorii pentru cai sau căruțe sunt:

Arpașul de Jos: Niculae Cucu, No. 14 și Vasile Boer, No. 41.

Cârța Oltului: Martin Kirr, Nr. 145 și Daniel Fuss, No. 144.

CURSURI DE SKI A. N. E. F. LA MUNTELE BAIȘOARA.

Academia Națională de Educație Fizică va ține anul acesta cursuri de ski cu studenții săi în împrejurimile Casei T. C. R. (Muntele Băișoara), situată la poalele Buscatului (1679 m.) și numai la 3 ore depărtare de Muntele Mare (1827 m.) Casa „Muntele Băișoara" oferă unul din cele mai bune puncte de plecare pentru excursiuni pe ski, în regiunea atât de puțin cunoscută a Munților Apuseni. Cursul de ski a început la 8 Ianuarie.

După începutul făcut în Bucegi anul trecut, inițiativa luată de către Academia Națională de Educație Fizică va însemna de sigur o nouă contribuție la promovarea turismului de iarnă în munții noștri.

EXPOZIȚIA DE FOTOGRAFII O. N. T.

Expoziția de fotografii documentare din Ardealul de Nord și Nord-Est inclusiv Maramureșul, a fost deschisă în sala Subsecretariatului de Stat al Presei și Propagandei din str. Wilson No. 8.

După aceasta, expoziția va fi inaugurată pe rând în următoarele orașe: Brașov, Sibiu, Timișoara, Arad, Turda și Iași, fiind însoțită și de un film turistic, care va fi precedat de o conferință explicativă.

Mişcarea legionară în Ardeal

AJUTORUL LEGIONAR IN SECTORUL SĂVÂRŞIN

In cadrul bătăliei „Ajutorului legionar", sectorul Săvârşin, desigur, se va situa printre primele sectoare ale văii Mureşului. O demnă activitate datorită, şefului de sector camaradul N. Stănescu şi şefilor de cuiburi, s'a inregistrat cu ocazia „Ajutorului legionar". Şi legionarii de aici au căutat să fie pe linia trasă de Căpitan. Şeful sectorului împreună cu un negustor cu inimă, a cumpărat 11 capre bune de lapte, pe care le-a împărţit la 11 familii sărace împovărate de copii şi nedispunând de bani, pentru a cumpăra lapte micilor vlăstare. Deasemenea s'a distribuit la 10 familii lipsite, 200 kg. porumb. Pentru Cooperativa Juliţa, s'a dat suma de lei 1500 din partea camaradului N. Stănescu. In cadrul unei şedinţe legionare în comuna Halaliş, s'au dat consultaţiuni absolut gratuite de către un camarad medic. Intrucât copiii dela şcoala primară sunt slab nutriţi, s'a procedat la vânzarea unui vagon de lemne de foc, suma realizată fiind înmânată directorului şcoalei, pentru a li se cumpăra şcolarilor pâine şi lapte. De asemenea s'a pus la dispoziţia şcoalei primare suma de lei 4000 dăruită de d. Popa din Săvârşin, pentru a se putea cumpăra câteva capre pentru a avea laptele necesar copiilor dela şcoală. Intreţinerea revine şcoalei, astfel în fiecare dimineaţă li se va putea da copiilor câte o ceaşcă de lapte.

In comuna Steiarul s'a distribuit 300 kg. porumb la aproape 30 familii sărace, iar comitetului bisericii, care este în construcţie i s'au pus la dispoziţie un vagon de lemne de foc, din banii căruia, în urma vânzării, să se mărească fondul, pentru terminarea bisericii. In comuna Baia, s'a pus la dispoziţia directorului şcoalei primare, pentru a se cumpăra lapte copiilor, suma de lei 3000; sumă ce fusese însuşită de către locuitorul Ivan Badiu, încă din 1939, când i s'a fost pus la dispoziţie pentru a se cumpăra diferite lucruri copiilor săraci. In comuna Săvârşin şi satele anexate, s'a distribuit celor lipsiţi de cele necesare 18 articole de îmbrăcăminte. Deasemenea s'a împărţit: 44 pungi à 2 kg. fasole; 20 pungi à 7 kg. porumb; 6 pachete à 2 kg. slănină, 29 pachete à 1 kg. cărnaţi; 450 pungi à 2 kg. făină de grâu; 46 pungi à 2 kg. cartofi, 17 pungi à 2 kg. ceapă; 80 bucăţi mari de pâine ţărănească (à 3—4 kg.); 205 pachete à câte 1 kg. zahăr, 6 saci grâu à 80 kg. fiecare. Aproximativ 1842 kg. alimente. Copiilor de şcoală li s'au dăruit 160 coşuleţe cu bomboane, 100 creioane etc.

Locuitorului Mage Ioan i s'a dat lei 240.— pentru a putea cumpăra medicamentele necesare soţiei sale, care este bolnavă. La Vărădia, camaradul Stănescu a dăruit personal suma de lei 2000.—, pentru îmbrăcarea unui copil sărac. S'a distribuit deasemenea 100 kg. zahăr şi 100 kg. făină de grâu pe lângă alte multe lucruri utile. Astfel s'a îmbrăcat complect 4 copii săraci, s'a împărţit 100 pachete à 1 kg. zahăr, 50 pachete à 2 kg. făină de grâu. Diverse alimente în greutate de 300 kg.

In cadrul bătăliei materiilor prime, s'a expediat primul transport de 15.000 kg. fier vechi. Bătălia este în curs. Astfel au înţeles legionarii sectorului Săvârşin de pe valea Mureşului, să se identifice legii „Ajutăţi fratele căzut în nenorocire, nu-l lăsa".

din oraş şi judeţ din toate ramurile de activitate publică, s'au fixat conferinţele, conferenţiarii, modul cum se vor ţine şi localităţile.

Părintele Lucaci, dela secţia culturală, a fost însărcinat cu organizarea conferinţelor.

Conferinţele în judeţ, se vor ţine în satele principale, urmate de şezători, festivaluri. Camaradul prof. **Ciontea**, va lua pe rând în judeţ toate corurile din Municipiul Arad.

In oraş, pe lângă conferenţiarii locali, vor fi invitaţi personalităţile marcante ale Mişcării dela centru.

MANIFESTAŢIA LEGIONARĂ DELA GHIOROC-ARAD

Duminecă trecută la Ghioroc-Arad, ierodiaconul Lucaci, în cadrul unui frumos festival, organizat de tineretul legionar din garnizoana Galşa, a vorbit despre: Ce este şi ce vrea Mişcarea legionară? Tineretul din Galşa a jucat piesa: „Vremuri de restriste" de Corneliu Georgescu. Seara, au urmat dansuri naţionale. Beneficiul realizat a fost vărsat în folosul „Ajutorului Legionar".

UN MARŞ AL GARNIZOANEI LEGIONARE IN GAIU-ARAD

In ziua de 12 Ianuarie, legionarii din garnizoana Arad au făcut un marş în cartierul Gaiu, comună suburbană.

La orele 9, cuiburile s'au adunat la sediul legionar, unde s'a făcut încolonarea.

In patru coloane de peste o sută de legionari, fiecare, marşul spre Gaiu s'a făcut prin străzile Brătianu, Mărăşeşti şi calea Aurel Llaicu, parcurgându-se o distanţă de aproape 10 km.

Păstrând o distanŢă oarecare, cele patru coloane masive au mers cântând.

Publicul urmărea cu interes acea stă demonstraţia legionară.

La Gaiu, legionarii au umplut biserica. De mult timp, biserica n'a mai cuprins atâta lume.

Părintele Ionescu, care a servit, a făcut pomenirea martirilor legionari Ionel Moţa şi Vasile Marin.

După biserică, legionarii s'au dus la Casa Culturală din Gaiu, unde s'a ţinut o şedinţă de cuib.

Sedinta a fost deschisă de camaradul dr. Dimitrie Zeana, comandantul garnizoanei Arad. Când a făcut apelul martirilor Ionel Moţa şi Vasile Marin, legionarii au răspuns printr'un răsunător „Prezent". S'a cântat „Cu fruntea sus".

Doctrina economică a naţional-socialismului

(Urmare din pag. 4)

le acesteia şi pentru folosul tuturor. (Gemeinutz geht vor Eigenutz). De aceea se cere desfiinţarea veniturilor fără muncă, înfrânarea cametei, statizarea intreprinderilor deja socializate, participarea la beneficiile marilor intreprinderi. S'au luat măsuri financiare pentru a se da de lucru populaţiei, apoi pentru reglementarea comerţului exterior, pentru colonizarea şi împroprietărirea ţăranilor şi muncitorilor, pentru reglementarea regimului succesoral al solului, pentru organizarea protecţiei bătrâneţii şi ajutorarea claselor de mijloc, apoi lupta contra trusturilor, marilor magazine, etc.

Alte măsuri au perspectivă mai largă şi constituesc începuturi pentru o nouă ordine economică, cum este politica populaţiei, ordinea muncii naţionale (frontul muncii), organizaţia corporativă a industriei şi meseriilor. Aceste măsuri sunt inspirate din ideea serviciului pentru realizarea nevoilor comune, a moralităţii şi demnităţii în activitatea profesională, în care scop s'a trecut la o politică pentru reglementarea preţurilor şi salariilor. Ţinta tuturor acestor legiuiri este să prepare prin o educaţie profesională un om nou.

D. B. Ionescu

Conferinţa dlui ministru Traian Brăileanu

SIBIU, 18 — Azi, Duminecă, la orele 11.30 în cadrul unui program organizat de Mişcarea legionară din jud Sibiu, d. prof. Traian Brăileanu, ministru şi senator legionar, va conferinţia în sala „Teatrului Municipal", despre „Lupta Germaniei naţional-socialiste şi a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noi ordine europene".

Publicul românesc este invintat să participe.

Activitatea legionară pe Valea Mureşului

Zilele trecute a fost sfinţit noul sediu al legionarilor din comuna Bârzava. Dela centru a participat camaradul ing. Ion Constantin, şeful Mişcării legionare din judeţul Arad, camaradul Marin Ionescu, şeful plasei Radna etc. La orele 18, preotul ortodox şi unit au oficiat serviciul religios, participând garnizoana locală şi un numeros public. Intre orele 19—20, un grup de 60 legionari, sub comanda camaradului Neagu Amos, şeful sectorului Bârzava, au parcurs comuna întreagă intonând diferite cântece legionare. La orele 20,30 în sala „Brânda" s'a desfăşurat un bogat program artistic, executat de garnizoana legionară din Bârzava. S'a cântat diferite cântece legionare, declamaţii şi s'a jucat piesa „Vremuri de restrişte" de d. Comandant legionar Corneliu Georgescu. Interpretarea a fost mai mult decât aşteptată. Au luat parte peste 450 persoane, sala devenind neîncăpătoare. Cu ocazia sfinţirii sediului, a vorbit camaradul Marin Ionescu, şeful plasei Radna şi ing. Ion Constantin, şeful Mişcării legionare din judeţul Arad. Dsa face apel la unire peste deosebirile de credinţe religioase. Peste toate aceste se situază: legionarul. In slujba neamului să fim uniţi cu toţii.

Sfinţirea sediului regional în comuna Bârzava

Regiunea care se întinde dealungul văii Mureşului, începând dela Radna spre Zam, a fost în orice împrejurări o regiune unde sufletul românesc a vibrat în toată splendoarea lui, oridecâteori se găsea antrenat pe linia marilor interese ale Neamului. Şi Mişcarea legionară în drumu-i parcurs spre biruinţă, n'a rămas fără ecou aici, pe valea Mureşului, unde atâtea interese se întretăiau. In cele două sectoare, Bârzava şi Săvârşin, activitatea legionară a trecut de mult pe planul realizărilor. Datorită spiritului legionar format de către şefii lor, organizaţiile legionare, de aici, au răspuns prezent, la toate marile bătălii legionare date. Astfel, în sectorul Bârzava, legionarii garnizoanelor acestui sector, au răspuns bătăliei materiilor prime, adunând până în prezent peste 3000 kg fier vechiu, în afară de alte cantităţi de fier vechiu, blocate la unele firme. Bătălia fierului vechiu este în curs de desfăşurare. Legionarii garnizoanelor din acest sector s'au străduit a aduna, care de care mai mult fier vechiu, destinat a devenii iar material bun, pentru atâtea lucruri utile. Deasemenea se strâng sticle, cârpe precum şi orice material, care poate servi la transformare. Activitatea legionară a acestui sector s'a desfăşurat şi în cadrul ajutorului legionar. Astfel s'au distribuit familiilor nevoiaşe alimente etc. în valoare de 4200 lei în Bârzava; câte 10 kg făină şi $1/2$ kg zahăr de familie la un număr de aproximativ 42 familii. S'a cautat a se veni absolut numai în ajutorul familiilor nevoiaşe, lepsite de posibilităţi materiale.

A INCEPUT BATĂLIA „CUVINTULUI LEGIONAR" LA ARAD

In Aradul bogat în jertfe legionare, a început bătălia „Cuvântului Legionar". Camaradul Inginer **Ion Constantin**, şeful Mişcării Legionare", într'o şedinţă, la care au participat toţi fruntaşi legionari

Ora ostăşească germano-română la radio

Ea s'a organizat în cadrul acţiunii pentru o mai bună cunoaştere şi strângere a legăturilor dintre ostaşii români şi cei germani

In cadrul acţiunii pentru o mai bună cunoaştere şi a strângerii legăturilor dintre ostaşii români şi camarazii lor germani, posturile de radio-difuziune au introdus în programul lor, în fiecare Vineri dela orele 18—18.45 ora ostăşească germano-română.

Programul emisiunii de aseară a fost alcătuit de organizatori cu mult gust şi a fost într'adevăr ora camaderiei ostăşeşti.

După marşul simbolic — Vechii camarazi — executat de fanfara comandamentului german din Bucureşti de sub conducerea d-lui locot. Fritzo şi — Scene din Carpaţi — executată de fanfara Şcoalei Militare de aviaţie de sub conducerea d-lui locot. Buzatu Ilie, a urmat o scurtă descriere a activităţii camarazilor germani şi români dela artileria antiaeriană. Cu caest prilej s'a putut auzi cu câtă pătrundere şi pricepere îşi însuşeşte ostaşul român lămuririle şi experienţa camaradului său german. A urmat apoi corul copiilor de trupă a regimentului pioneri de gardă sub conducerea subofiţerului Sergie Gheorghe, care a executat — Pe malurile Dunării — cu un solo de a copilului Popa Vasile şi — Ciobanul — cântec popular de Anastasescu. Fanfara germană a executat — Cavaleria uşoară — de Suppé, emisiunea încheindu-se cu arii româneşti şi marşul poporului lui Tranian, executate de fanfara Şcolii Militare de Aviaţie.

Viitoarea emisiune soldatească va fi Vineri, în 24 Ianuarie.

INFORMAȚIUNI

— *D. profesor D. B. Ionescu, care scrie în numărul de față al ziarului nostru despre* Doctrina economică a național-socialismului, *este titularul catedrei de Economie politică dela Universitatea Ardealului. D-sa a învățat toate rândurile de studenți dela înființarea Universității în Cluj.*

Studențești

— Secretariatul general al centrului Studențesc „Petru Maior" face cunoscut că Luni, 20 Ianuarie a. c., este ultima zi pt. ridicarea burselor pe luna Decemvrie 1940 și a ajutoarelor pentru studenții refugiați. Acei ce nu-și vor ridica bursa până la această dată o vor pierde irevocabil.

— D. Gheorghe Vornicu, președintele centrului studențesc „Petru Maior" al Ardealului va vorbi la Turda, Duminecă, 19 Ianuarie a. c., în cadrul manifestației legionare.

— In localul căminului studențesc (fosta fabrică Herma) s'a deschis zilele trecute sala de lectură. Au acces toți studenții Sibiului, indiferent dacă locuesc sau nu în Cămin.

— Bursele studenților români de peste hotare s'au ridicat dela 1400 lei la 2000 lei lunar, începând cu 1 Ian. 1941.

— Lucrările de amenajare a Cantinei legionare studențești sunt în curs. Ele vor fi terminate probabil spre sfârșitul lunei Ianuarie. La cantină vor putea lua masa cca 400—500 studenți. Ea va funcționa sub conducerea cam. student Octavian Cristea, în localul căminului studențesc.

*

— Căutăm corespondenți în toate centrele Ardealului și ale Banatului.

— La Restaurantul Bulevard cântă în fiecare seară renumita Diseză Nina Nicolau.

— Domn cu garanții materiale și morale, preiau orice reprezentanțe pentru județul Sibiu. — Informații sub Director, Administrația ziarului „Inălțarea".

Ştiri muncitoreşti

— **Sibiu.** Sectorul V al Corpului muncitorilor legionari, a luat inițiativa de a pregăti o piesă de teatru în vederea ținerii unor reprezentații de propagandă culturală în satele din jurul Sibiului.

*

— **Dela Camera de muncă.** Se aduce la cunoștință că în conformitate cu art. 132 din legea pregătirii profesionale s'a fixat examen pentru obținerea cărții de lucru următoarelor modiste: **Muleș Paraschiv, Chidu V. Olivu, Theil Maria, Binder Hermine și Reger Gertrude.**

Examenul va avea loc la orele 8 dimineața în ziua de 27 Ianuarie a. c.

*

— **Casa de Asigurări Sociale Sibiu** a primit dispozițiuni în legătură cu decizia Ministerului muncii prin care s'a urcat limita de salariu cuprins în asigurare dela 8000 la 10.000 lei. In urmare patronii care au în serviciile lor asemenea angajați sunt obligați a îndeplini de îndată formele de intrare în asiguarare a salariaților din această categorie.

— **Timișoara.** Camera de muncă din Timișoara aduce la cunoștința lucrătorilor și meseriașilor să se prezinte imediat la sediul Camerei pentru a-și ridica cărțile de calfă și de meșter care sunt întocmite și preschimbate de timp îndelungat.

*

— **Balta-Sărată (Severin).** Zilele trecute a avut loc în centrul muncitoresc Balta-Sărată sfințirea pavilionului organizației „Luptă și lumină" a muncitorilor legionari.

In cadrul acestei solemnități a vorbit **Păr. T. Lazar**, șeful organizației legionare de Caransebeș, care a remarcat faptul că în sfârșit se ridică, din îndemnul sufletesc și nu din ordin, pavilioane care sunt cu adevărat simbolul Patriei și a credinței unui neam.

In atenția refugiaților stabiliți în jud. Sibiu

Prefectura județului Sibiu comunică următoarele:

Toți refugiații din teritoriile pierdute (Basarabia, Bucovina de Nord și Transilvania de Nord) aflători în orașul Sibiu, sunt invitați — în baza ordinului Ministerului de Justiție Nr. 966—1941 — ca, până în 25 Ianuarie a. c., să depună la această Prefectură, biroul refugiaților, o declarație despre drepturile și interesele părăsite la fostele lor domicilii sau sedii.

Declarațiile vor cuprinde:

1. Numele și pronumele capului familiei, soției și copiilor;
2. Localitatea (comuna, județul) de unde au venit;
3. Domiciliul actual, fie chiar numai provizoriu;
4. Ocupațiunea pe care o aveau în momentul părăsirei domiciului lor;
5. Averea părăsită, în specificare amănunțită și cu valoarea ei. Dacă refugiații au acte scrise, vor depune copii de pe aceste acte. Dacă nu au acte vor depune atestări scrise din partea persoanelor care au cunoscut această situațiune;
6. Dovezile ce eventual posedă (data refugiului, punctul de trecere în țară).

Refugiații neștiutori de carte, aflători în orașul Sibiu, se vor prezenta la Prefectură, biroul refugiaților și vor face declarații verbale.

Refugiații aflători în comunele din județ vor depune declarațiile la Pretura plășii respective, iar refugiații neștiutori de carte, aflători în comune, se vor prezenta la Pretură și vor face declarațiuni verbale în fața d-lui pretor al plășii respective.

Se atrage atențiunea tuturor refugiaților că este în propriul lor interes să facă și să depună aceste declarații în termenul dat, **independent de declarațiile pe care le-ar fi înaintat Asociației refugiaților, etc.**

— PENTRU DOMNII CORESPONDENȚI. Recomandăm insistent domnilor corespondenți ai ziarului nostru, pentru a se evita greșelile de tipar, să trimită corespondența scrisă la mașină.

Comitetul Șc. Prim. de Stat Nr. 2 mixtă „Sava Popovici-Barcianu", Com. Rășinari, jud. Sibiu

Nr. 24 din 14 Ian. 1941.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 3 Februarie 1941, ora 10 a. m., se va ține în localul școalei primare de stat Nr. 2 din comuna Rășinari, jud. Sibiu, licitație publică pentru darea în întreprindere a lucrărilor de tâmplărie dela numita școală.

Valoarea lucrărilor după deviz este de Lei 43.529.

Licitația se va ține în conformitate cu Art. 88—110 inclusiv din lega contabilității publice și conform normelor publicate în M. O. Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Deodată cu oferta, cocurenții vor depune și garanția provizorie de 5% din valoarea lucrării, în numerar sau efecte de stat.

Concurenții vor prezenta la licitație plannrile și schițele cu dimensiunile obiectelor ce se vor executa.

Dacă licitația va fi fără rezultat se va ține a II-a în ziua de 15 Februarie 1941, ora 10 a. m., cu aceleași condițiuni și în acelaș loc.

Rășinari, la 14 Ianuarie 1941.

Comitetul școlar

Situația fronturilor de luptă

Aviația germană a bombardat unitățile navale engleze din Malta — Acțiunile italiene în Mediterana

Comunicat german

BERLIN, 18 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

In primele ore ale după amiezii, avioane de bombardament germane au atacat cu foarte bun efect unitățile navale engleze ce se aflau in portul la Valetta din insula Malta. Vasul purtător de avioane care fusese avariat în ziua de 10 Ianuarie a fost din nou lovit în plin de mai multe ori cu bombe de calibrul greu și mijlociu. In plus numeroase bombe au căzut în regiunea arsenalului.

Un cargobot a fost lovit de o bombă de cel mai mare calibru. Crucișetorul englez „Southampton", atacat la 10 Ianuarie de formațiuni aeriene g... și italiene a fost atât de grav vătămat incât s'a scufundat.

In cursul sborurilor de recunoaștere inarmata, efectuate pe ziua de ieri, trei cargoboturi cu deplasare de 13.000 tone au fost atacate cu mai multe bombe la est de Scoția Nordică și pe coasta de sud-est a Angliei.

Noaptea treutta formațiuni de avioane de bombardament au atacat cu succes un port din Anglia Occidentală cum și alte obiective din Anglia de sud.

In noaptea de 16/17 Ianuarie slabe formațiuni inamice au aruncat pe teritoriul Reichului câteva bombe explozive și incendiare. Pagubele materiale sunt neinsemnate.

In zilele de 15 și 16 Ianuarie inamicul a pierdut în total cinci avioane. Trei avioane germane, plecate in ... de 15 Ianuarie nu s'au înapoiat.

Comunicat italian

ROMA, 18 (Rador). — Marele cartier general al forțelor armate italiene transmite de undeva din Italia următorul comunicat Nr. 224:

Pe frontul grec în timpul acțiunilor cu caracter local am cauzat inamicului pierderi simțitoare.

In Cirenaica activitate de artilerie în zona Gailabat.

Inamicul a bombardat câteva localități din Somalia, fără nici un succes.

O formațiune a corpului aerian german de bombardament escortată de avioane de vânătoare germane și italiene a bombardat în mod intens prin valuri succesive baza navală la Valetta din insula Malta. Această acțiune a fost efectuată cu hotărîre și îndrăzneală.

Vasul port avion „Illoustrious" care se refugiase la Malta din cauza gravelor avarii suferite in timpul atacurilor precedente a fost atins de bombe de calibru mare și mijlociu. Un crucișetor și un pachebot au fost și ele atinse în mod grav. Arsenalul și lucrările portului au fost în mod eficace lovite de mai multe ori prin'tr'un tir din cele mai precise.

Un avion german nu s'a re-ntors la baza sa.

Submarinul care a tamponat la 30 Decemvrie și menționat în comunicatul oficial Nr. 216 este submarinul grecesc „Proteus". Acest submarin de construcție franceză deplasa in cufundare 930 tone și când va naviga la suprafață 700 tone. Fiind inarmat cu tuburi lans-torpile și un tun de 102 milimetri.

In timpul unei incursiuni inamice asupra Cataniei care s'a produs în cursul nopții de 12/13 Ianuarie apărarea antiaeriană a mai doborît un avion în afară de cel semnalat prin comunicatul oficial Nr. 220.

Comunicat englez

LONDRA, 18 (Rador). — Ministerul aerului publică următorul comunicat:

Poleiul în cantitate mare și furtunile electrice din noaptea de Joi spre Vineri au împiedecat avioanele de bombardament britanice odată mai mult de a face din baza navală dela Wilhelmshaven principalul obiectiv.

Deși atacul a fost dat pe o scară mai puțin întinsă decât cel din noaptea precedentă rezultate care au fost încununate de succes. Avioanele britanice au cauzat numeroase incendii și alte avioane sosite mai în urmă semnalează că aceste incendii atinseseră foarte mari proporții mai ales în regiunea garei și a rezervoarelor de petrol. S'au observat numeroase explozii. Alte avioane au atacat docurile dela Emden, Boulogne și Calais apoi bifurcația căii ferate dela Ostenda și un aerodrom în Franța ocupată.

Din toate aceste operațiuni cinci avioane britanice lipsesc.

O scrisoare a dlui dr. Șerban Milcoveanu în legătură cu cumpărarea Sanatorului Sfta Elisabeta

D. dr. Șerban Milcoveanu a dat publicității următoarea scrisoare:

Subsemnatul dr. Șerban Milcoveanu, domiciliat în str. Sapienții nr. 1, în calitate de comisar de românizare, numit pe lângă sanatoriul Sfta Elisabeta, declar:

1. După ce am examinat în prezența dlui ministru al justiției dosarele cumpărării și expertizei juridice m'am convins și declar fără nici o rezervă că încheerea cumpărării de către președintele consiliului de miniștri a suszisului sanatoriu s'a făcut în condiții absolut legale, la prețul firesc al valorii și reprezintă un dar personal făcut de d. General cu banii puși la dispoziția domniei sale.

2. Intâmpinarea mea către Institutul surorilor de caritate încă odată subliniez, nu privește câtuși de puțin persoanele dlor general Antonescu și prof. Mihail Antonescu, cărora le port mai departe același respect și devotament față de actul conducerii Statului.

Aceasta este declarația mea.

(ss) dr. Șerban Milcoveanu

CONVERSAȚII MILITARE anglo-turce

ISTAMBUL, 18 (Rador). — Agenția D.N.B. transmite: Conversațiile între militarii britanici și turci continuă dar nu s'a dat până acum nici un comunicat în legătură cu ele.

Puterea financiară a Marei Britanii este e uizată

— Comentariile ziarului „New-York Times" —

NEW-YORK, 18 — (Rador). Agenția D.N. B. transmite: Ziarele de Vineri dimineața consacră vii comentarii cifrelor privitoare la situația financiară a Angliei desvăluite de d. Morgenthau, secretarul departamentului de stat al tezaurului.

„New-York Times" scrie: Aceste cifre dovedesc, că, comunicările făcute guvernului american nu exagerau cu nimic când afirmau că puterea financiară a Marei Britanii, este epuisată, revelațiile făcute sunt surprinzătoare, căci sunt numai câteva zile de când oficiul de rezerve federal arată ... averile britanice în Statele Unite ar fi de șapte miliarde de dolari.

Ziarul trage concluzia că diferența ce există între indicațiile dlui Morgenthau și rapoartele financiare ale altor autorități reprezintă cheltuielile enorme, prilejuite de Anglia.

Același ziar anuață din Washington că d. Morgenthau a declarat explicit în fața reprezentanților presei că Anglia a cheltuit fără a plăti comenzi de războiu aproape integral său fond de stabilizare creat acum câțiva ani pentru susținerea monetelor americane engleză și franceză.

Intrebat, dacă Anglia mai posedă undeva averi realizabile, d. Morgenthau a răspuns negativ.

Incordarea între Indochina și Thailand continuă

VICHY, 18 (Rador). — Se anunță din Hanoi, că, cele două din urmă zile au fost calme pe tot lungul frontierei.

In regiunea de Nord a localității Battam a avut loc la 12 Ianuarie o ciocnire între o companie de pușcași indochinezi și un grup thailandez de forță superioară unui batalion.

Ciocnirea s'a terminat în avantajul trupelor franceze (indochineze) cari n'au avut decât pierderi neinsemnate.

„Mexicul va trece în curând prin ceasuri de hotărîre, de luptă și sacrificiu"

Declarațiile președintelui republicei

MEXICO, 18 (Rador). — Generalul Camacho, președintele republicei într'o cuvântare pronunțată cu ocazia remiterii săbiilor de ofițeri elevilor școalei militare mexicane care au terminat studiile și-a exprimat părerea că America reprezintă idealul unei noui doctrine de fraternitate și de pace.

Totul face să se creadă a adăugat Generalul Camacho, că Mexicul va trebui să treacă într'un viitor apropiat prin ceasuri de hotărîre, de luptă și de sacrificiu.

Președintele republicii a declarat că ofițerii au datoria de a duce lupta pentru menținerea instituțiilor democratice. Apărarea unei doctrine internaționale, garantând o pace permanentă și onorabilă tuturor națiunilor americane, constitue după Generalul Camacho linia pe care soldatul Mexican va trebui să o apere cu hotărîre.

Terminând Generalul Camacho a cerut ofițerilor să ia armele cu aceiași energie ca și eroii istoriei mexicane, dacă va fi necesar pentru apărarea Mexicului, ideilor sale și valorilor sale morale.

La Oradea a avut loc un grav accident de aviație — Sunt 3 morți și 12 răniți —

BUDAPESTA, 18 (Rador). — Stefani transmite: Vineri dimineața avionul, care face serviciul de pasageri între Budapesta și Oradea Mare a capotat în momentul aterisării la Oradea Mare.

Un număr de 12 persoane au fost rănite, iar 3 membri ai echipajului și-au găsit moartea.

S'a deschis o anchetă spre afla cauzele nenorocirii.

La 1 Februarie se va încheia un acord între Anglia, Statele Unite și China?

TOKIO, 18 (Rador). — Agenția DNB transmite. Ziarul „Nichi Nichi" anunță din izvor autorizat că 1 Februarie va fi încheiat un pact în trei între Anglia, Statele Unite și Guvernul mareșalului Ciang-Kai-Shek. O convenție specială între Ciung King și Londra ar și fi fost semnată.

Agenția „Domei" află în legătură cu aceasta că guvernul din Ciungking s'ar fi adresat Angliei, Statelor Unite și guvernului din Burma cerându-le să asigure din nou funcționarea căii ferate Burma—Yunnan.

Un curios fenomen ceresc observat la Galați

GALAȚI, 17 (Rador). — Miercuri dimineața între orele 4—5 cetățenii și gardienii publici au observat un fenomen ceresc foarte curios. Cerul fiind senin s'a văzut un curcubeu înlăuntrul căruia era luna plină peste care se putea observa o cruce albă. Evident că faptul se comentează în toate felurile, dar o explicație justă a acestuia, numai oamenii de știință vor putea să-i dea.

Cum va fi reconstituit cabinetul jugoslav

BELGRAD, 18. (Rador).— Agenția „Avala" transmite: Cercurile politice sunt în așteptarea reconstituirii cabinetului jugoslav.

Se crede că președintele de consiliu ar avea intenția să numească ministru de interne pe d. Constantinovici, actual ministru fără portofoliu. D. Budisav Plavici ar asuma ministrul instrucțiunii, iar d. Kulovet șeful partidului slovea ar deveni ministru al prevederilor sociale. Nu este exclus să se creeze și un minister al aprovizionărilor.

Ultima oră

Situația bisericei catolice din Ungaria a fost raportată Papei

BUDAPESTA, 18. (Rador). — Nunțiul apostolic s'a reintors aci după lunga ședere la Roma, unde a făcut un raport Papei, asupra stărei bisericii catolice din Ungaria.

Daruri pentru albanezii cari luptă pe frontul grec

SOFIA, 18 (Rador). — Albanezii cari aparțin fasciei „Cesare Battisti" din Sofia au trimis daruri in mari cantități luptătorilor de pe frontul grec.

Darurile au fost oferite și de comunitățile albaneze din Sofia, Sliven și Vidin.

Mareșalul Graziani n'a demisionat din calitatea de șef al forțelor italiene din Libia

ROMA, 18. (Rador).— Din sursă italiană se desminte svonul care circulă in străinătate, și după care mareșalul Graziani și-ar fi dat demisia din calitatea de șef al forțelor armate italiene din Libia.

La Djibuti n'au avut loc incidente între francezi și italieni

VICHY, 18. (Rador).— Guvernatorul Somaliei a declarat că sunt neintemeiate svonurile răspândite de propaganda străină, după care ar fi avut loc la Djibutti incidente intre francezi și italieni, de o parte și soldați indigeni și europeni, pe de alta.

Sondagiile de petrol făcute în Mexic

BUENOS AIRES, 18. (Rador).— Producția de petrol a intreprinderilor naționale de sondaj din Argentina a atins in anul 1940 cifra record de două milioane metri cubi.

In ultimii cinci ani, capacitatea rafineriilor naționale s'au mărit de două ori și jumătate.

Producția zilnică mijlocie este acum de 7.600 metri cubi.

Vestitul pianist Iohann Strauss a încetat din viață

BERLIN, 18 (Rador). — Agenția „Stefani" transmite: Intr'o clinică berlineză a încetat din viață în urma unei infecții vestitul pianist Johann Strauss. El se înapoiase de vreo câteva săptămâni dintr'un turneu triumfal de concerte din străinătate.

Johann Strauss era considerat ca unul din cei mai mari pianiști nu numai ai Germaniei, ci și ai Europei.

Consiliul de Patronaj a fost informat că se prezintă în numele său, sau al președintei, d-na general Antonescu, diferite doamne cerând sprijinul pentru opere sociale și adunând bani. Consiliul de Patronaj nu a dat asemenea autorizări și roagă ca să fie predate poliției sau parchetului persoanele care ar mai încerca asemenea triste și reprobabile practici.

Președintelui Roosevelt i se vor acorda depline puteri numai pe timp de 2 ani

WASHINGTON, 18. (Rador). — Agenția DNB transmite: „Associated Press" anunță din Londra că cercurile britanice dau ca sigur faptul că în legea asupra ajutorării Angliei de către Statele Unite se va introduce un articol, prin care se va prevedea că deplinele puteri nu vor fi acordate Președintelui Roosevelt, decât pe timp de doi ani.

Cercurile guvernamentale americane sunt de acord cu această restricție, însă ele se opun ca în legea sus arătată să se îngădue Statelor Unite să cedeze Angliei vase de războiu.

La 1 Aprilie Statele Unite vor intra în războiu?

NEW-YORK, 18 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite: Senatorul Wheeler a declarat în fața comisiunii pentru afacerile străine a Camerei Reprezentanților, că inalții ofițeri ai departamentelor militare au lucrat in credința că probabil la 1 Aprilie, Statele Unite se vor afla in războiu.

Senatorul Ellender a prezentat un amendamant la proectul de lege al guvernului pentru ajutorarea Marei Britanii, din care reese că in nici un caz proectul de lege să nu poată fi interpretat in sensul trimiterii in străinătate a trupelor sau forțelor navale a Statelor Unite.

Ințelegerea anglo-americană asupra teritoriilor de închiriere, în fază de definitivare

WASHINGTON, 18. (Rador).— Corespondentul agenției DNB anunță că departamentul de stat a comunicat că între Guvernele britanic și american a intervenit un acord definitiv cuprivire la bazele aeriene dela Santa Lucia, închiriată de Statele Unite către Anglia.

Guvernul britanic a acceptat propunerile specialiștilor americani asupra teritoriilor ce urmează a fi considerate ca intrând în convenția de închiriere.

Printre aceste teritorii figurează baza de hidroavioane dela Grosisley și baza militară din apropierea vechiului fort din acea regiune.

Pe piața Capitalei a început să se resimtă împuținarea și scumpirea unor articole alimentare

BUCUREȘTI, 18. — Pe piața Capitalei a început să se resimtă împuținarea și deci scumpirea unora din articolele coloniale și în general a articolelor de import ca orezul care se vinde azi între 64—96 lei kgr., măslinele între 120—140 lei kgr., (volo), sardelele de Lissa 240 lei kgr.

Caisele de gătit cu și fără sâmbure preparate în țară se vând la prețuri ce variază între 200—300 lei kgr; cele cu sâmburi și 220—340 lei kgr; cele fără sâmburi.

Variați mai mari și la prețul icrelor tarama (dela 340—500 lei kgr.).

In schimb se așteaptă o ieftinire a lămâilor... (la jumătatea) ...

In schimb se așteaptă o ieftinire a lachestrei ca urmare a reducerii la jumătate a taxei vamale și a scutirii de celelalte taxe și impozite acordate importului de pălămidă. Prețul păsărilor cari atinsese zilele trecute cote fără precedent a dat ieri înapoi. Astfel găinile curate s'au putut cumpăra între 100—110 lei kgr. dela 136, până în ajun, iar curcanii cu 120—130 lei kgr. dela 140 și 150 lei kgr.

La băcănii, la măcelari și mezelari au fost cantități îndestulătoare de păsări și mai ales gâște îndopate, crescătorii grăbindu-se să profite de cererea mare și de prețurile ridicate din prima jumătate a săptămânii.

Noul mers al trenurilor

BUCUREȘTI, 18. (Rador). — De Sâmbătă, 18 Ianuarie 1941 trenurile de persoane nr. 301.302 București-Nord—Câmpia Turzii, nr. 3123 Teiuș—Câmpia Turzii și nr. 3150 Câmpia Turzii—București-Nord, vor circula direct la și dela Turda.

Trenul nr. 301 va pleca din Câmpia Turzii la 22,19 și va sosi la Turda la 22,34.

Trenul nr. 302 va pleca din Turda la 15,40 și va sosi în Câmpia Turzii la 15,55.

Trenul nr. 3123 va pleca din Câmpia Turzii la 20,53 și va sosi la Turda la 21,08. — Trenul nr. 3150 va pleca din Turda la ora 0,10 și va sosi la Câmpia Turzii la ora 0,25.

D. Wendel Willkie pentru ajutorarea Angliei

NEW YORK, 18 (Rador). — Agenția DNB transmite: Intr'o discuție publică angajată cu fruntașul socialist Thomas, d-l Wendel Willkie a invitat din populația Statelor Unite să susțină programul de ajutorare a Angliei. D-l Willkie a justificat acest apel prin faptul că d-sa nu este câtuși de puțin convins că va putea vedea America subzistând economicește după o infrângere a Angliei.

Un apel al ministrului higienei engleze

STOCKHOLM, 18 (Rador). — Agenția DNB transmite: D-l C. Ross, ministrul britanic al navigației, intr'un discurs rostit Vineri, a pus în gardă pe compatrioții săi contra unei aprecieri prea optimiste in legătură cu atacurile suferite de flota comercială engleză.

Circulațiile feroviare suspendate într'o provincie spaniolă din cauza viscolului

MADRID, 18 (Rador). — Vremea rea, însoțită de Viscol și zăpadă multă, continuă în Nordul Spaniei.

Toate serviciile feroviare din provincia Asturii au fost suspendate, deoarece liniile sunt inutilizabile. In provincia Santander un autobus încărcat cu pasageri a fost acoperit pe șoseaua Unquera-Potes de o avalanșe căzută din munte.

Mișcarea legionară își îndeplinește datoria bizuită pe jertfele sale

BRATISLAVA, 18 (Rador). — Ziarul „Slovak" reproduce declarațiile dlui C. Greceanu, ministrul României la Berlin, făcute unui redactor al acestui ziar, din care extragem următoarele:

„Principiile noastre legionare își continuă drumul. Când cineva vrea să cunoască mai de aproape mișcarea noastră, trebue să citească cartea Căpitanului nostru de veci, Corneliu Zelea Codreanu, tradusă și în limba germană. Mișcarea noastră legionară este înrădăcinată în poporul român mai adânc decât orice altă mișcare, sau partid politic.

In sfârșit, mișcarea noastră își îndeplinește datoria bizuită pe jertfele noastre.

Opera noastră va fi opera tuturor spiritelor curate și cinstite, opera României hotărită să ducă orice jertfă pentru onoarea și mândria poporului nostru.

Pășim in viitor cu deplina încredere in prietenii noștri și în spiritul Gărzii de Fier".

Redactor responsabil: C. ANGELESCU

Tiparul: KRAFFT & DROTLEFF